

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு

4

ஸ்டீபன் நெஃபி • நோம் செஷாம்ஸ்கி • மரிஆன்
செமெல் • ஸொலி ஸோராப்ஜி • எஸ். நடேசன் •
டேவிட் பூல்டன் • ஜெஸ்ஸீலோ மிலோஸ் •

ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம்

இவ்வெளியீட்டுத் தொடர் பற்றி

மாறுபட்ட சருத்துக்களைச் சுதந்திரமாகப் பரிமாறிக் கொள்வதில் முன்னேற்றம் தங்கியிருக்கிறது என்பது இவ்வெளியீட்டுத் தொடரின் ஆய்வுப் பொருளாகும். இது சீரிய அரசியலாட்சிக்கு மட்டுமல்ல, கலாச்சார, விஞ்ஞான, பொருளாதார நாகரீக வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாதது.

குறிப்பிட்டவொரு நிலைபரத்தின் தேவைக்காகக் கருக்கொண்ட இத்தொடரின் முகலாவது வெளியீடு, சர்வதேசப் பரப்பில் விநியோகிக்கப்பட்டபோது பல்வேறு சமூகத்தவரின் சிறந்த உணர்ச்சிகளை எதிரொலித்தது. சகிப்பின்மை பயங்கர வேகத்தில் பரவ, சமீபகாலமாக தீவிர வன்முறையால் இலங்கை விகாரமடைந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஜ.உ.பா.இ இந்த ஆய்வுப் பொருளுக்குப் பொருத்தமான ஆக்கங்களைத் தெரிவுசெய்து, தொகுத்து, மொழிபெயர்த்து வருகின்றது. அரசியல் ஆய்வாளர்கள், தத்துவ ஞானிகள், அவர்கள் போன்ற பிற சிந்தனைச் சிற்பிகளின் எழுத்துக்கள், சட்டத்தீர்ப்புக்கள், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளின் வரலாறுகள், தனிநபர் மனச்சாட்சிக்கும் நிலையூன்றிய ஆட்சியாளருக்குமிடையில் நிகழும் மோதலின் பலனாய் உணர்ச்சியூட்டப்பட்ட அனுபவங்களைச் சித்திரிக்கும் இலக்கிய நாடகப் படைப்புகள், இன்னும் சில மனிதரின் கருத்து வேறுபாடு தொடர்பான சுவையான உதாரணங்கள், நடந்து கொண்டிருக்கும் விவகாரங்களைப் பற்றிய விளக்க உரைகள் ஆகிய துறைகள் இவற்றுள் அடங்கும். சுதந்திரமாய் கருத்துப் பரிமாறுவதற்கெதிரான அச்சுறுத்தல் அரசாங்கத்தினால் மட்டும் சுமத்தப்படுவதில்லை. அத்தகைய அச்சுறுத்தல்கள் வேறு மூலங்களிலிருந்தும் தோற்றமளிக்கின்றன, தோற்றமளிக்கவும் முடியும்.

பல்வேறு சமூக, அரசியல் பிரிவுகளிடமிருந்து, கூட்டாகவோ தனியாகவோ கொண்ட மனோபாவத்திலிந்து, ஏன் பெரும்பான்மையாரின் பகிரங்கமான கருத்து வெளியீட்டிலிருந்தும், அத்தன்மையான அச்சுறுத்தல் ஏற்படலாம். உண்மையிலேயே தனக்கெதிரான கருத்து வெளியீட்டை பெரும்பாலான சமூக ஆதரவுடன்தான் அரசாங்கம் அடிக்கடி நசுக்குகின்றது; சமூகத்தின் காய்தல் உவத்தல்களை அரசு செயற்பாடுகள் பலவிதமாய் பிரதிபலிக்கின்றன. எனினும் சகிப்பினமை எங்கிருந்துவரினும் சமூகத்துக்கு ஆபத்தானதால் அதை இனங்கண்டு உதிர்க்கவேண்டும். இந்தக் குறிக்கோளை இந்த வெளியீட்டுத் தொடரின் உத்துசக்தி.

ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் மொழிகளில் இத்தொடர் வெளியாகிறது. இங்கே சேர்க்கப்பட்ட எழுத்தோவியங்கள் குறிப்பிட்டதோர் ஒழுங்கிலோ, ஒன்றோடொன்று தொடர்பு உள்ளவையாகவோ இப்போதைக்குத் தொகுக்கப்படவில்லை. காலப்போக்கில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியாக அவற்றைச் சிறந்த முறையில் வெளியீடுவதுதான் உத்தேசம். தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கருவூலங்கள் வாசகர்களிடமிருந்து ஆலோசனைகளையும், பங்களிப்புகளையும் தூண்டிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இதைப்பார்க்கிலும் முழுமையான திட்ட விவரணம் மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 1 கொண்டுள்ளது. பின்னடை உட்புறத்தைப் பார்க்கவும். இதனைப்பற்றியும் இத்தொடரின் மற்றைய புஸ்தகங்கள் பற்றிய மேலதிக விபரங்களுக்கு இப்புஸ்தகத்தின் கடைசி பக்கங்களைப் பார்க்கவும்.

A-96

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு
மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு

JP-A

சென்னை மாநகராட்சி

மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயம் குறித்து உத்தரவு எழுதினார்.

மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயம் குறித்து உத்தரவு எழுதினார்.

மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயம் குறித்து உத்தரவு எழுதினார்.

மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயம் குறித்து உத்தரவு எழுதினார்.

மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயம் குறித்து உத்தரவு எழுதினார்.

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு

4

ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம்

ஆசிரியர் குழு
சார்ள்ஸ் அபேசேகர
குமாரி ஜயவர்த்தன
சூரியா விக்கிரமசிங்க

மேற்பார்வை ஆசிரியர் (தமிழ்)
வே. கணபதிப்பிள்ளை

தமிழாக்கம்
ஏ.ஏ.லத்தீப்
புஷ்பா சிவகுமாரன்
கே. எஸ். சிவகுமாரன்

திட்ட இணைப்பாளர்
ரஞ்சித் பெரேரா

பதிப்புரிமை
இலங்கை ஜனநாயக உரிமைகளைப்
பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம் - 1995

ISBN 955-9277-03-0

அட்டை
ஜப்பானிய-அமெரிக்கர்கள்
புலம்பெயர்தல். ஏப்பிரல் 1942,
கலிபோர்னியா

வெளியிட்டவர்
இலங்கை ஜனநாயக உரிமைகளைப்
பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம் சார்பில்
சூரியா விக்கிரமசிங்க
31, சார்ள்ஸ் பிளேஸ்
கொழும்பு 3

டிசம்பர் - 1995
டிசம்பர் - 2005
ஜூன் - 2014

அச்சிட்டவர்
கருணாரத்ன அன்ட் சன்ஸ் லிமிட்டட்
67, UDA இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
கட்டுவான வீதி, ஹோமகம,
இலங்கை.

உள்ளடக்கம்

<u>ஸ்ரீபன் ஸி.நெஃப்</u>	1
அவசரகால ஆட்சிக்காலத்தில் சட்டதிட்டங்களைப் பேணி ஒழுக்கல்	
<u>எஸ்.நடேசன் கியூ.ஸி</u>	9
ஒரு கதை	
<u>நோம் கெஹாம்ஸ்கி</u>	20
அலையைத் திசை திருப்புதல்	
<u>ஸொலி ஜே. ஸோராப்ஜி</u>	31
சகித்து நடக்கும் மனப்பாங்கு	
<u>மரிஆன் செமெல்</u>	36
விஞ்ஞானத்தில் இணங்காமையின் பெறுமதி	
<u>ஷெஸ்லோ மிலோஸ்</u>	46
நொபெல் பரிசு சொற்பொழிவு (1980)	
<u>டேவிட் பூல்டன்</u>	47
ப்ராண்டிசெக் கரீகல்	
நன்றி நவிலல்	54

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

அவசரகால ஆட்சிக்காலத்தில் சட்டதிட்டங்களைப்
பேணி ஒழுகல்

எடின்பரோ பல்கலைக்கழகத்தின் அனைத்துலகப் பொதுச்சட்டத் திணைக்களத்திலே முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரியும் ஸ்டீபன் சி நெஃப், இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது அமெரிக்க அரசாங்கம் எடுத்திருந்த அவசரகால நடவடிக்கைகளை, இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறுகிறார். அமெரிக்க உயர்நீதிமன்றத்தின் பெரும்பான்மையினர் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயத்தினின்றும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தை, அமெரிக்க உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் ரொபட்.எச்.ஜாக்ஸன் (1892-1954) கொண்டிருந்ததுடன், அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணாக அமையும் அவசரகால நடவடிக்கைகளை நீதிமன்றங்கள் திணிக்கும் போது எழக்கூடிய ஆபத்துக்களை விளக்கிக் காட்டினார்.

அவசரகால ஆட்சி ஏற்படுத்தும் நிலைபரங்கள் காரணமாக, மனித உரிமைகளுக்கும், தனிநபர் சுதந்திரங்களுக்கும் பெரும் ஆபத்து ஏற்படுகின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த உண்மையை அறிந்தும், அமெரிக்கா இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது அவசரகால ஆட்சியால் வேறும்பல நாடுகளைப்போல் நிலைமையைப் பயன்படுத்தியது. அமெரிக்க அரசாங்கமொன்று, முன்னர் ஒருபோதும் மேற்கொள்ளாத அதிக விவாதத்திற்கான நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக, இந்த அவசரகால ஆட்சியும் உள்ளடங்கும். இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின்போது, அமெரிக்காவின் மேற்குக் கரையோர மாநிலங்களில் வாழ்ந்து வந்த ஜப்பானிய வம்சாவளியினரான சிலருக்கு எதிராகப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வந்தன.

அமெரிக்காவில், ஜப்பானியர் குடிபுகல்வதற்கெதிரான வரலாறு, நீண்டகாலங் கொண்டது. அரச சட்டவாக்கங்களில், பல்வேறு ஓரவஞ்சகச் சட்டங்களாக இவை வெளிப்பட்டு வந்துள்ளன. இவற்றிலே மிகவும் மோசமானது, கலிபோர்னியாவின் “அந்நியர் காணி உரிமைச்சட்டம்” ஆகும். இதன்படி, அந்நியர் நில உரிமை தடைசெய்யப்பட்டது. ஜப்பானிய விரோத மனப்பாங்கே இச்சட்டத்தின் நோக்கம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. யுத்தத்தின்போது, ஜப்பானிய வம்சாவளியினருக்கு எதிராகப் பரவிய பக்கசார்பான மனோநிலை, பகிரங்க கோபாவேசமாக வெடித்தது. இம்மக்கள்

சிறை செய்யப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் கோபாவேசமாக விடுக்கப்பட்டன.

முதலிலே, மத்திய அரசாங்கம் அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கியது. குறிப்பாக, இராணுவம், அதுபோன்ற நடவடிக்கையை எடுக்க முதலில் மறுத்தது. பின்னர் அது தன் மனதைமாற்றிக்கொண்டு, கட்டுப்படுத்தும் மூன்று நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி ரூஸ்வெல்ட் நிர்வாகத்தை நிர்ப்பந்தித்தது. இரவு 8.00 மணிக்கும் காலை 6.00 மணிக்குமிடையில், ஜப்பானிய இனத்தவர்கள் வீதியில் நடமாடுவதைத் தடுக்கும் ஊரடங்குச் சட்டம்; பசிபிக் சமுத்திரத்தையண்டிய மாநிலங்களான கலிபோர்னியா, ஓரிகோன், வொஷிங்டன் ஆகியவற்றில் ஜப்பானிய சமூகத்தவர் வசிப்பதைத் தடுத்தல்; இறுதியாக, தடுப்பு நிலையங்களில் ஜப்பானியரை அடைத்துவைத்திருக்கும் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற கட்டளை. யுத்தகாலத்தில் அமெரிக்காவுக்கு உண்மையாகவே விசுவாசமாக இருந்தமைக்கான ஆதாரம் இருந்தபோதிலும், ஜப்பானிய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்களைப் பாதித்தமையால், தேசியத்தன்மையான இந்த நடவடிக்கைகள் உண்மையிலேயே இனப்பாகுபாடானவை.

அமெரிக்க சட்டமா அதிபர், பிரான்சிஸ் பிடிள், இந்த நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்கவில்லை: ஆயினும், இராணுவ நெருக்குதல்களுடன் கூடிய இந்தத்தேசிய வெறி தாக்குப் பிடிக்குமளவிற்கு மேலாக வளர்ந்து விட்டதை உணர்ந்தார். ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டும் இதே கருத்தைக்கொண்டார் போலும். தனது அமைச்சரவையுடன் எதுவிதமாகவும் ஆலோசிக்காமல், 1942ம் ஆண்டு பெப்ரவரிமாதம் கட்டளையில் அவர் கைச்சாத்திட்டார். இந்த முதல் நடவடிக்கைக்கு, கலிபோர்னியா சட்டமா அதிபர் திரு. ஏர்ள் வொரன் தீவிர ஆதரவை வழங்கினார்.

இந்த மூன்று நடவடிக்கைகளில், இரண்டிற்கு எதிராக அமெரிக்க அதியுயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. ஊரடங்குச் சட்டம், ஹிராபேயபஷி எதிர் அமெரிக்கா, 320 யூ.ஸெ.81 (1942) வழக்கில் விசாரிக்கப்பட்டு நிலைநிறுத்தப்பட்ட மிகப்பெயர் பெற்ற விலக்கிவைத்தல் கட்டளைக்கெதிரான வழக்காகும். அமெரிக்காவில் வாழ்நாள் முழுவதும் இருப்பிடங்கொண்ட பிரெட் கொரேமட்சு என்பவர் இவ்வழக்கைத் தொடர்ந்திருந்தார். (பலர் நம்பியதற்கு முரணாக, கட்டளைகளில் மூன்றாவதும், மிகவும் பாரதூரமானதுமான, ஆட்களை தடுப்பு முகாம்களில் வைத்திருத்தல் கட்டளை அதியுயர் நீதிமன்றத்தில் என்றுமே கருத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை). கொரேமட்சு எதிர் அமெரிக்கா

323 அமெரிக்கா 214 (1944) வழக்கில் 6-3 வித்தியாசத்தில், விலக்கிவைத்தல் கட்டளை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்துக்கமைவதாக அதியுயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. பெரும்பான்மை நீதியரசர்களின் சார்பில் ஹீயூகோ பிளாக் தீர்ப்பைத் தெரிவித்தார். இவரேதான் தனிமனித சுதந்திரங்களுக்காக வாதாடியவராகவும், உறுதியான, கொள்கைப்பிடிவாதமான கருத்துக்களைக் கொண்டவராகவும் பின்னர் பெயர்பெற்றவர்.

இந்த வழக்கும், இது வழிவகுத்த மேற்பார்வைக் கொள்கையும், இனவாதம் தொடர்பான நடவடிக்கைகளாகப் பெருமளவு கவனத்தைக் கவர்ந்தன. நீதிமன்றத் தீர்ப்பு அவசரகால ஆட்சிக்கும், நாட்டின் வழமையான சட்டத்திற்கும் இடையிலுள்ள உறவு பற்றியதாக அமைந்தமையும் அதற்கெதிராக வெளிப்பட்ட தீவிர மாற்றுக்கருத்தும் இவற்றில் புறக்கணிக்கப்பட்ட அம்சங்களாகும்.

விலக்கிவைத்தல் கட்டளையை நியாயப்படுத்தக்கூடியது, “பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக்கான மிகப்பாரதூரமான ஆபத்து இருக்கலாம் என்பது மாத்திரமே” என்ற பெரும்பான்மையினர்சார்பில் கூறப்பட்ட நீதியரசர் பிளாக்கின் தீர்ப்பாகும். உளவுபார்த்தல், நாசகார நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தடுத்தலுடன் நெருங்கிய திட்டவட்டமான தொடர்புகொண்டது. அச்சுறுத்தும் இடத்திலிருந்து விலக்கிவைத்தல் ஆகும் என அதேமூச்சில் தனது கருத்தை அவர் வெளிப்படுத்தினார். “இந்த நாட்டிற்கு விசுவாசமுள்ளவர்கள் என்று நாம் எந்தவித சந்தேகமுமின்றிக் கூறக்கூடிய பலர் அடங்கிய மக்கள் தொகுதி மத்தியில் சரியாகக் கணிக்கமுடியாத எண்ணிக்கையுடைய விசுவாசமற்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பதனால் இராணுவத்தினரின் விலக்கிவைத்தல் கொள்கை அத்தியாவசியமானதாகக் கருதப்பட்டது. விசுவாசமுள்ளவர்களிடமிருந்து, விசுவாசமற்றவர்களை உடனடியாகப் பிரித்தெடுத்தல் இயலாததென இராணுவ அதிகாரிகள் கண்டு கொண்டமையை, நீதிமன்றம் நிராகரிக்க முடியவில்லை. இதன் விளைவாக மூன்று மாநிலங்களிலுமுள்ள ஜப்பானிய இனத்தவர் அனைவருமே விலக்கிவைக்கப்பட வேண்டியவர்கள்” என்பது நியாயப்படுத்தப்பட்டது. சுருங்கச் சொன்னால், இந்த நடவடிக்கை, இராணுவ வாரியாக தவிர்க்க முடியாததொன்று என நியாயப்படுத்தப்பட்டது. “நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கான இராணுவ அதிகாரம், அச்சுறுத்தப்பட்ட ஆபத்துடன் பொருத்தமான அளவினதாக இருத்தல் வேண்டும்.” கூட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், விலக்கிவைக்கும் கட்டளை அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் சார்ந்தது. ஏனெனில் ஜப்பானிய

பேரரசுடன் நாம் போரில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதனாலும் எமது மேற்குக் கரையோரத்தில் படையெடுப்பு ஏற்படலாம் என்று உரிய முறையில் இயக்கும் இராணுவ அதிகாரிகள் அஞ்சியதனாலும், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஜப்பானிய இன முதாதையர்வழிவந்த சகல குடிமக்களும் தற்காலிகமாக மேற்கு கரையோரத்தில் இருந்து தனியே ஒதுக்கிவைக்கப்படவேண்டும் என்ற இராணுவ தந்திரதேவையை உணர்வதனாலும், இறுதியாக, யுத்தம் நடக்கும் இந்த காலகட்டத்தில், அமெரிக்க கொங்கிரஸ் தவிர்க்க முடியாமல் அவ்வாறே செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தில் எமது இராணுவ தலைவர்கள் நம்பிக்கையை வைத்துள்ளதனாலும், இதனைச்செய்யும் அதிகாரத்தை இராணுவம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தது. ஒரு சிலர் மத்தியில் விசுவாசமின்மையின் அறிகுறி இருந்ததனால், அம்முறைவழி செயலாற்றுவதற்கான தேவை அதிகம் என்றும், காலம் தாழ்த்தலாகாது என்றும் இராணுவ அதிகாரிகள் கருதினர்.”

மாற்றுக் கருத்துடையவர்களில் தலையானவர் நீதியரசர் ரொபர்ட் ஏச். ஜாக்ஸன். ஜாக்சன் சட்ட அறிஞராகத் தகைமைபெற கல்லூரியில் பயின்றவர் அல்லர். மாறாக சட்டப்பரீட்சைக்குப் பயின்று பரீட்சைக்குத்தோன்றி சித்தியடைந்தவர். பின்னர் அதிக காரிய சித்திபெற்ற வழக்கறிஞராக உருப்பெற்றார். ஜனநாயகக்கட்சிச் செயல் வீரனானார். ரூஸ் வெல்ட்டின் ஆட்சிக்காலத்தில் சட்டமாஅதிபராக பதவி உயர்வும் பெற்றார். 1941ம் ஆண்டில் அதியுயர் நீதிமன்ற நியமனம் பெற்றார். (கதையோடுகதையாக, இவருடைய நியமனத்துக்கு ஏற்பட்ட ஒரே எதிர்ப்பு, மனத்தாக்கங்கொண்ட ஒரு செனட்டரிடமிருந்து மாத்திரமே வந்தது. தன்னை இழிவுபடுத்தினார் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட புதினப்பத்திரிகைப் பந்தி எழுத்தாளர் ஒருவர் மீது ஜாக்சன் வழக்குத் தொடர மறுத்தமைக்காக இந்த செனட்டர் சீற்றங் கொண்டிருந்தார்).

குடியுரிமை சுதந்திரத்தைப் பேணுபவர் என்ற தனிப்பட்ட பெருமையை ஜாக்சன் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆயினும், ஜப்பானிய கண்காணிப்புத்திட்டத்தின் இரண்டு சிறப்பியல்புகளை அவர் வன்மையாகக் கண்டித்தார் - அதன் இனவாதத்தையும், நாட்டின் பொதுச் சட்டத்தில் அல்லாமல், இராணுவத் தேவையில் வேரூன்றியிருத்தலையும் தனிமனித நடத்தை என்ற காரணத்தைவிட, இனச்சார்பான குணநலன் களுக்காகக் குற்றவியல் சட்டக்கடப்பாட்டுக் கொள்கையை, அவரின்மாற்றுக்கருத்தின் முற்பகுதி மிகவும் ஆணித்தரமாகக் கண்டனம் செய்கிறது. நாட்டின் பொதுச்சட்டத்தின்

பாதுகாவலர்கள் என்றமுறையில் வழுவற்ற, சுதந்திரமான பங்கை நீதிமன்றம் வகிக்க வேண்டுமென இரண்டாவது பகுதி வலியுறுத்துகின்றது. எனவே, இந்த இரண்டாவது பகுதி, சுரேமான அவசரகால ஆட்சியின் போதும் நீதிபரிபாலன சுதந்திரத்தின் பெருமையை வலுவூட்டும் வாதமாகும்.

நீதியரசர் ஜாக்சன் தமது மாற்றுக் கருத்தை இவ்வாறு தெரிவித்தார்:

பொதுவாகக் குற்றம் என்று கூறமுடியாத ஒரு செயலுக்காக கொரிமாட்சை குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர் பிறந்த இடத்துக்கருகில் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் மாநிலத்தில் குடிமகனாக, இருந்துள்ளதில் மாத்திரம் அவர் குற்றம் தங்கியுள்ளது.

இவற்றைவிட மேலும் அசாதாரணமானவை எவையெனில் இக்குற்றத்திற்காக தொடர்ச்சியாக இராணுவமிட்ட கட்டளைகளாகும். இவ்வாறான ஒருவர் தொடர்ந்து இருப்பதைத் தடைசெய்வதுடன், அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறவும் தடை செய்கிறது. குற்றம் புரிதலை கொரேமட்சு தவிர்க்க ஒரேவழி, இராணுவ அதிகாரியிடம் சரணடைவதே என்ற வகையில் குற்றச் சாட்டுகள் வரையப்பட்டன. இதன் அர்த்தம் சிறைவாசம், சோதனைக்குட்படுத்தப்படல், நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்படல் போன்றவையாகும். இதனைத் தொடர்ந்து தடுப்புக்காவல் நிலையங்களில் காலவரையறையின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பார்.

ஒரு குடிமகனின் பெற்றோர் ஜப்பானியர்களாக இருந்தால் மாத்திரமே, வட்டாரத்தில் அவர் இருப்பது குற்றமாகக் காணப்படும். கொரேமட்சு ஒருவேளை அந்நிய ஜேர்மன் எதிரியாக அல்லது அந்நிய இத்தாலிய எதிரியாக அல்லது நன்னம்பிக்கைப்பிணையில் விடப்பட்ட, தேசத்துரோக குற்றம் சாட்டப்பட்ட அமெரிக்க முதாதைவழிவந்த குடிமகனாக விருந்தால், இக்கட்டளைக்கு உட்பட்டிருக்கமாட்டார். கொரேமட்சு ஏதும் செய்ததோ, சொன்னதோ, நினைத்ததோ அல்ல அவர் செய்த குற்றம். (ஜப்பானிய) இனத்தில் அவர் பிறந்தமைதான் அவரது குற்றமாகும்.

எமது முறைமைகளில் ஏதும் அடிப்படையான தற்கோள் இருக்குமாயின், அது எதுவெனில் குற்றம் புரிந்தவரே பொறுப்பாளி; அவர் பிறந்த பரம்பரை அல்ல. ஒருவரின் முன்னோர் அனைவரும், தேசத்துரோகக் குற்றவாளிகளானாலும், அதற்காக அவர்மீது தண்டனைகள் சுமத்தப் படுவதை, அரசியல் அமைப்புச்சட்டம் தடைசெய்கிறது.....

ஆனால் இங்கு நிலைமைவேறு. தானே தெரிந்து தன் பெற்றோரைக் கொண்டிருக்காதவராகவும் சுய விருப்பில் தன்னைத்தானே ஒதுக்கிவிட முடியாத ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவராகவும் இக்கைதி இருப்பதனால் மாத்திரம், வேறெல்லாவிதத்திலும் சுற்றவாளியாக இருக்கும் அவரை குற்றம் செய்தவராக ஆக்கும் முயற்சி இதுவாகும்.

தற்பாதுகாப்பில் ஈடுபட்ட ஒரு சமூகத்தினரின் வாழ்க்கையில் தற்காலிகமாகக் கவனம் செலுத்தும் ஒரு தளபதி, இராணுவ நடவடிக்கையை மேற்கொள்கிறார், நீதிமன்றம் செய்வதுபோன்று அவர் சட்டத்தை உருவாக்கவில்லை. அவர் கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கிறார். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவை முறையற்றவையாக இருப்பினும், அவற்றை ஒருவித இராணுவ அதிகாரத்துடன் பிறப்பிக்கிறார்.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வரையறைகளுக்குள் இராணுவ நியதிகளை மேற்கொள்ள முடியாவிட்டால், நியதியென இராணுவத்தினர் கருதும் எதனையும் அங்கீகரிக்க அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தைத் திரித்துக்கூற நான் முற்படமாட்டேன். அதனைத்தான் நீதிமன்றம், மனமாரவோ, அல்லாமலோ செய்வதாகத் தோன்றுகிறது. (பெரும்பான்

நீதியரசர் றொபேட் எச். ஜாக்சன்

மையினரின் கருத்துப்படி) எந்தவொரு ராணுவக்கட்டளையும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படியானது என்று கூறி முற்றுப்புள்ளியிடுவோம்!

(அமெரிக்க அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் படி), உரிய உறுப்புரை நடைமுறையினது செயற்பாடு அமைகின்றதென நீதித்துறை பொருள்கொண்டு இக்கட்டளைக்கு சார்பாக நடந்தால் அக் கட்டளையைப் பிறப்பிப்பதைவிடச் சுதந்திரத்திற்கு மேலும் நுண்ணியமுறையில் ஓர் அதிரடியாக அப்பொருள் கோடல் அமையலாம். அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்திற்கு இசைவில்லாது இருப்பினும் கூட, இராணுவக்கட்டளை, இராணுவ அவசரகாலம் முடிவுற்றபின்னும் நீடிக்கப் பொருத்தமானதொன்றல்ல..... ஆனால் அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்திற்கு அமைவதாக இத்தகைய கட்டளை இருக்கிறது என்பதைக் காட்ட நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வழங்கப்படும் பொழுது அல்லது இத்தகைய கட்டளையை அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அங்கீகரிக்கிறது என்பதைக் காட்ட அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை நியாயப்படுத்தும்பொழுது, நீதிமன்றம் எக்காலத்திலும், குற்றச்செயல் நடைமுறையில் இனச்சார்பான பாகுபாட்டை சரியெனக்கூறியிருப்பதுடன் அமெரிக்க குடிமக்களை இடம்பெயரச்செய்வதும் நியாயமானது என்றாகிறது. அவசரதேவை ஒன்றுக்காக, நம்பத்தக்க உரிமைகோரலைக் கொண்டுபிறக்கக்கூடிய எந்தவொரு அதிகாரியின் கையிலும் ஆயுதமாக, அவ்வித கோட்பாடு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்விதம் பயன்படுத்தப்படுதல் மீண்டும் மீண்டும், அக்கோட்பாட்டை எமது சட்டத்திலும், சிந்தனையிலும் மிக ஆழமாகப் பதிப்பதுடன், புதிய நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய விரிவாக்கமும் அடைகிறது.

இராணுவ அதிகாரத்தின் நியாயமான செயற்பாடாய் இருந்தபோதிலும், அரசியல் அமைப்புச்சட்ட வரையறைகளை மீறும் கட்டளை ஒன்றை குடியியல் நீதிமன்றை நிறைவேற்றும்படி நிர்ப்பந்திக்கமுடியாது என்று முடிவுசெய்ய வேண்டிய வனாகின்றேன். நீதிமன்றம், நீதித்துறை அதிகாரத்தை சட்டத்தின்படி மாத்திரமே பயன்படுத்தலாம். குடியியல் நீதிபரிபாலனம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டதிட்டத்திற்கு இணங்கியதாக இருத்தல்வேண்டும், இல்லாவிட்டால், அவை குடியியல் நீதி மன்றங்களாக அல்லாமல் இராணுவக் கொள்கையைச் செயற்படுத்தும் கருவிகளாக மாறிவிடும்.

இக்கட்டளையின் இராணுவரீதியான நியாயப்படுத்தல்களை இராணுவ உயர்அதிகாரிகள் மாத்திரமே தீர்மானிக்கமுடியும். தனது கடமையை நிறைவேற்றுவதில் இராணுவத்தின் பணியில் நீதிமன்றங்கள் தலையிட்டிருக்க முயன்றிருக்கவேண்டும் என்று

நான் கூறவில்லை. ஆனால் அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் படியேயன்றி இராணுவ நியதியை நிறைவேற்றுமாறு நீதியரசர்களை கேட்கலாம் என நான் எண்ணவில்லை.

நீதியரசர் ஜாக்சனின் கருத்துக்கள், அவருடைய காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதுபோயினும் வரலாற்றுவாரியாக நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளன. இக்காலப்பகுதியில் ஜப்பானிய விரோத நடவடிக்கைகள், அமெரிக்கவரலாற்றிலே குடியியல் உரிமைகளை மறுக்கும் எல்லைமீறிய அருவருப்பான நடவடிக்கைகள் என்று பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தச்சம்பவம் ஆரவாரமின்றி மறக்கப்படவில்லை. 1980களில், விசேட ஆணைக்குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அல்லது, தேவையேற்படின் அவர்களுடைய வழித்தோன்றல்களுக்கு இழப்பீடு வழங்கப்படவேண்டுமென்று அவ்வாணைக்குழு பரிந்துரைத்தது.

நீதியரசர் ஜாக்சனைப் பொறுத்தமட்டில், மனித உரிமைகள், சட்டமுறை ஆட்சிபோன்றவற்றில் மிகவும் புகழ்பெற்ற வேறுமபல நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்திவந்தார். 1945-46ம் காலப்பகுதியில், நியூரம்பர்க் வழக்குவிசாரணைகளில் அவரே பிரதான வழக்குத் தொடுநர் ஆவார். 1952ல் அவரது தனிப்பெருமை வெளிப்பட்டது. நாட்டின் சட்டத்தைமீற நிறைவேற்று அதிகாரபீடத்துக்கு உள்ளார்ந்த உரிமை இருக்கிறது என்ற கருத்தோட்டத்தை உறுதியாக மறுத்து “உருக்கு கைப்பற்றுதல்” வழக்கில் (பிளாக் நீதிமன்றத்தில் கொடுத்த வேண்டாவெறுப்பான கருத்தை..... சிறுமைப்படுத்தி), எழுதிப் புகழீட்டிய தீர்ப்பு இதுவாகும். (யங்ஸ்டவுன் ஷீட் அன்ட் டியூப் கம்பனி எதிர் சோவ்யா, 343 அமெரிக்க 579 (1952)).

இக்காரணங்களுக்காக, அதியுயர் நீதிமன்ற விவரணையாளர்கள், ஜாக்சனை அநேகமாக “பெருமைக்குரியவர்” எனப் பேணி மதிப்பீடு செய்கின்றனர். அவர் எவ்வித விழுமியங்களை முன்னெடுத்துச் செயலாற்றினார் என்று சீர்தூக்கி நோக்கும் பொழுது, அப்புகழாரம் அவர்தம் பெருமைக்கு ஈடாகாது என்பது பெறப்படும்.

ஒரு கதை

சு.நடேசன் கியூ.ஸி தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பலதரப்பட்ட மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளுக்கு, தனது அறிவையும் நீதிக்கான தனது பேரார்வத்தையும் வியத்தகு விதத்தில் பயன்படுத்தினார். சிறப்புமிக்க வழக்கறிஞராக செயற்பட்டதோடு மட்டும் அல்லாமல், 1947 தொடக்கம் 1971வரை செயற்பட்ட முதலவையில், ஒரு சுதந்திர உறுப்பினராக, தேசிய விவகாரங்களில் முன்மாதிரியான பங்களிப்பைச் செய்தார். ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கத்தின் நிறுவன உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இருந்து, அந்த இயக்கத்திற்காக அவர் எழுதிய அறிக்கையொன்று பத்திரிகையில் பிரசுரமானதையிட்டு, அவர்மீது ஒரு தடவை குற்றஞ் சாட்டப்பட்டது.

வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஒவ்வொரு துறையிலும் தலைசிறந்தவர்களாக விளங்கிய சட்ட அறிஞர்கள் மறைந்துவரும் இந்நாட்களில், நடேசன் பேராற்றல் வாய்ந்த பெருமகனார். குற்றவியல் வழக்கு, வரி சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு, அரசியல் சட்டப்பிரச்சினை, தொழிற்சங்கத் தகராறு, சிக்கல்திறைந்த வணிக நடுவர் வழக்கு ஆகியவற்றிலும், சர்வதேச மனித உரிமைகள், தாரதம்மியங்கள் சம்பந்தப்படும் வழக்கிலும், தமது சிறப்பான ஆற்றலை பயன்படுத்தும் ஆழுமையில், நடேசன் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவர். ஆரம்பகாலம்முதல் அந்திம காலம்வரை, அவரின் இந்த பல்துறைப்பயிற்சித்திறமையை காணக்கூடியதாக இருந்தது.

1971ஆம் ஆண்டில் புதிய அரசியலமைப்பு திட்டமொன்று வரையப்பட்ட வேளையில், நடேசன் அதுதொடர்பான விவாதத்தின் தமது பங்களிப்பாக, ஒரு புத்தகத்தை எழுதினார். அடிப்படை உரிமைகள், சட்டசபை, நீதிபரிபாலனம், மொழிப்பிரச்சனை ஆகிய அடிப்படை விவகாரங்கள்பற்றி அவர் தெட்டத் தெளிவாக எழுதினார். தமது கருத்தை வலியுறுத்தும் பொருட்டு, கற்பனையாக விவாதம் ஒன்றை உருவாக்கி, அதனை நல்லமுறையில் பயன்படுத்துவதை விளக்கும், அந்நூலிலுள்ள ஓர் அதிகாரத்தின் ஒரு பகுதியை, நாம் கீழே தருகிறோம். முரண்பாடான கருத்துக்களை சரளமாகப் பரிவர்த்தனை செய்வதுடன், சகிப்புத்தன்மையை பேணுவதன் மூலமும், யாவரும் இணங்கக்கூடிய கருத்தொற்றுமையை நிறுவமுடியும் என்பதை, இது காட்டுகிறது. அதேவேளையில்

1. S. Nadesan. Some Comments on the Constituent Assembly and the Draft Basic Resolutions, Colombo: (Nadarajah Ltd., 1971 129 pp.) 1971

அவருடைய சிந்தனைத்தெளிவையும், அந்தமாபெரும் இலங்கையரின் விரும்பத்தகு குணாதிசயங்களுள் ஒன்றான குறும்புகலந்த நகைச்சுவையையும், அது பிரதிபலிக்கிறது.

அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தை உருவாக்கும் மர்மங்கள் தொடர்பாக கற்பனைக்கதையொன்று சில விளக்கங்களைத் தரக்கூடும்:

ஐந்து அல்லது ஆறாயிரம் மக்கள் வாழும் சுதந்திரமான சிறிய தீவு ஒன்றில் உள்ளவர்கள், தமது நாட்டிற்காக அரசியலமைப்புச் சட்டமொன்றை வரையத் தீர்மானித்தனர்.

தமது நாட்டிற்கு உரிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்று, சட்டமாக்கி நிறுவுவதற்காக, அவர்கள் ஒன்றுகூடி அரசியலமைப்புச் சபை ஒன்றை உருவாக்கினார்கள். முதலிலே அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாக இணக்கம் கண்டனர். அதன் பின்னர் இந்த அடிப்படை உரிமைகள், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவை போதியளவு பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றும் முடிவுசெய்தனர்.

அதன்பின்னர், தமது சட்டமியற்றல், நிறைவேற்று, நீதிபரிபாலனம் தொடர்பான சகல அதிகாரங்களும், அரசு அதிகாரமுடைய ஒரே ஒரு அமைப்பிலா, அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அமைப்பிலா இருத்தல் வேண்டும் என்பது பற்றிச் சிந்தித்தனர். அரசியல் அமைப்புச் சபை உறுப்பினர்களில் ஒருவர், பிறநாட்டு பல்கலைக்கழகம் ஒன்றின் இளம் பட்டதாரியாவார். உலகின் சகல அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களைப் படித்து, முக்கியம்வாய்ந்த இச்சந்தர்ப்பத்தில் தமது உதவியை வழங்கும் நோக்கோடு முழுமையான குறிப்புக்களை இவர் எடுத்துக் கொண்டார். இச்சமுதாயத்தின் தேவைகள், செயற்பட்டு வரும் அடிப்படை சமூகமாற்றங்கள், மனிதனை மனிதன் சுரண்டுதல் ஆகியவற்றை நிறுத்தும் பொருட்டு, சோஸலிஷ் சமுதாயமொன்றை நிலைநாட்டுவதற்கான பொருத்தமுடைய ஒழுங்குமுறைகளை சபை வகுக்கவேண்டுமென்றும் கூறிய இந்த இளம்பட்டதாரி, மக்களின் இறைமை எவர்க்கும் மேலான அதிகாரம் கொண்ட பாராமுமன்றம் மூலமே மெய்மையாகப் பிரதிபலிக்குமென்றும் குறிப்பிட்டார். எனவே தேசிய சபை என்றழைக்கப்படும் பாராளுமன்றத்திற்கே சகல சட்டவாக்க, நிறைவேற்று,

நீதிபரிபாலன அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று, இவர் குறிப்பிட்டார். 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட சகல குடிமக்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 21 பேர் அடங்கியதாக, இந்த தேசிய சபை இருத்தல் வேண்டுமென்றும், இந்த இளம்பட்டதாரி ஆலோசனை கூறினார்.

இந்த ஆலோசனை தொடர்பாக நீண்டவிவாதம் இடம்பெற்றது. பேரவை உறுப்பினர்களில் ஒருவர் வாட்டசாட்டமான, நுண்ணறிவுள்ள கமக்காரர். முன்னைய சர்வாதிகார ஆட்சியின் போது கேள்விமுறையின்றிக் கைதுசெய்யப்பட்டவர், வழக்கு எதுவுமின்றி இரண்டு வருடம் சிறையில் வைக்கப்பட்டவர். புரட்சி ஒன்றின் மூலம் முன்னைய ஆட்சி, கவிழ்க்கப்பட்ட பின்னர், இவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். விசாரணையின்றி கைதுசெய்தல், சிறையிலிடுதல் ஆகியவற்றிலிருந்து மீட்சி பெறத்தக்க உரிமையை, அடிப்படை உரிமைகளில் உள்ளடக்கவேண்டும் என்று விரும்பியவர்களில் இவரும் ஒருவர், கடந்தகால தீவினைப்பயனின் அனுபவத்தைக்கொண்டு இவர் பொருத்தமுடைய கேள்வி ஒன்றை எழுப்பினார். இவர் கேட்டார்: “தேசிய பேரவை ஒருமனதாகவோ, பெரும்பான்மை வாக்குமூலமோ தனது நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப்பயன்படுத்தும் பொழுது, கேள்விமுறையின்றிக் கைதுசெய்து, வழக்குவிசாரணையின்றி என்னைச் சிறையிடும்படி, அதன் ஊழியர்களில் ஒருவரைப்பணித்தால், எனக்கு விடிவு என்ன? நிவாரணம் கோரி நான் யாரிடம் செல்லலாம்? நீதிபதிகளிடம் நான் செல்லலாம். யார் இந்த நீதிபதிகள்? சகலவிதமான நீதித்துறை அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட்ட 21 பேர் அடங்கிய இந்த தேசிய பேரவையே இந்த நீதிபதிகளாவர். எனது சார்பில் தமது நீதித்துறை அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும்படி அவர்களிடம் நான் கோரிக்கை விடுத்தால், தேசிய பேரவை அதன் நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, தான் கைதுசெய்யப்பட்டமை சட்ட விரோதமானது எனக்கருதி, என்னை விடுவிக்குமாறு பணிக்க முடியுமா? இது சாத்தியமற்றதுபோல் எனக்குத்தோன்றுகிறது. எனது பழைய அனுபவம் மீண்டும் தொடரும் ஆபத்தை விலைக்குவாங்க நிச்சயமாக நான் உத்தேசிக்கவில்லை.”

சுருத்துரையாடலின்போது இந்த அம்சம் சிறிதுநேரம் தொடர்ந்து விவாதிக்கப்பட்டது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அரசியற் சங்கமொன்றின் உயிர்நாடியான ஆசிரியர் ஒருவர் கூறினார்: தேசிய பேரவையின் உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் விரும்பாத ஒருவித போக்குடைய சங்கத்தில் ஒருவர் உறுப்பினராக இருப்பது குற்றமாகும் எனத்

தேசிய பேரவை தனது சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, சட்ட மொன்றை இயற்றிவைத்தால், இதே போன்றதொரு பிரச்சனை எழும். அத்தகைய சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருக்கும் எம்மில் ஒருவர் கைதுசெய்யப்பட்டு, தேசிய பேரவை அதன் நீதித்துறை அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துமுகமாக, அதன் முன்னிலையில் பொலிசாரால் வழக்குத் தொடரப்பட்டால், நாம் அனைவரும் மனதில்வைத்துப் போற்றுவதும், அது தொடர்பாக நம் அனைவரினாலும் இணக்கங்காணப்பட்டதுமான அடிப்படை உரிமைக்கு, அதாவது சங்கமொன்றை உருவாக்கும் உரிமைக்கு, ஒவ்வாமையாக இருப்பதனால், தேசியபேரவை அதன் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைப்பயன்படுத்தி இயற்றிய சட்டம் செல்லுபடியாகாது என எப்பொழுதாகுதல் முடிவுசெய்யுமா? இந்தக்கட்டத்திலே, தொழிற்சாலை ஒன்றில் பணிபுரியும் வேலையாளொருவர் குறுக்கிட்டார். “இந்தவிதமான நிலையில், எல்லாத்தொழிற்சங்கங்களையும் தடைசெய்யும் சட்டமொன்றை, தேசிய பேரவை அதன் சட்டமியற்றும் தகைமையைப் பயன்படுத்தி, நிறைவேற்றலாம் அல்லவா? அவ்வாறாயின் தொழிலாளரின் நிலை என்ன?”

இவ்வாறான சகல கண்டனங்களுக்கும், இளம் பட்டதாரி, “என்ன இருந்தாலும், தேசிய பேரவை உறுப்பினர்கள், இந்த மாதிரியாக நியாயமற்றவிதத்தில் நடந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அவ்வாறு செய்தால், அடுத்ததேர்தலில் மக்கள் அவர்களை விரட்டியடித்து விடுவார்கள். ஆகையால் இறைமைகொண்ட மக்களே இறுதிமுடிவை எடுப்பார்கள்.” என்று பதிலளித்தார். உடனே கமக்காரர் கூறினார்: “அப்படி நடைபெறலாம்தான். தேசிய பேரவை சீரற்ற முறையில் நடந்து கொண்டால், அதன் உறுப்பினர்கள் அடுத்த தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லைதான்; ஆயினும் அதற்கிடையில் நான் சிறையில் தான் இருக்கவேண்டியிருக்கும். அடுத்ததேர்தல் இடம்பெறும்பொழுது கூட நான் சிறையில் தான் இருப்பேன். என்னைச் சிறையிலிட்டவர்களுக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்யும் மகிழ்ச்சியான வாய்ப்பும் கிடையாமற் போய்விடும்.” உடனே ஆசிரியர் கூறினார்: “எனது நண்பர் அடுத்த தேர்தல்பற்றிக் கதைக்கிறார். ஆனால், தேசிய பேரவை அதன் ஆயுட்காலத்தை நீடிக்கும் சட்டமொன்றை நிறைவேற்றுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படி நடக்கும்பொழுது தேர்தல்கள் நடைபெறமாட்டா. எப்படியாயினும் எம்மில் சிலரின் வாழ்நாளிலேயே இடம்பெறமாட்டா.”

கலந்துரையாடல்கள் தொடர்ந்தும் நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருந்தன. அனைவரும் சாதாரண மனிதனின்

நலன்களையே தாம் மனத்திற்கொண்டிருப்பதாகப் பறைசாற்றினர். விவாதத்தின்போது ஓர் இளைஞர் வினவினார்: “நீதிபரிபாலன அதிகாரத்தை பிரயோகிப்பதற்காகவா சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பித்தற்காகவா தேசிய பேரவை கூடுகிறது என்பதை எப்படி அறிந்து கொள்வது?” என்று, அதற்குப் பதிலளித்த இளம் பட்டதாரி, “அது சின்ன விடயம். நீதித்துறை அதிகாரங்களை பிரயோகிக்கும் பொழுது, தேசிய பேரவை உறுப்பினர்கள் சிவப்புநிற ஆடைகளை அணியலாம்.” என்றார் வேறு சிலர் கறுப்புநிற ஆடையென்றும், இன்னும் சிலர் நீலநிற ஆடையென்றும் கூறினர். “ஆடைகளை ப்பற்றிய கலந்துரையாடல், விடயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது” எனத் தலைவர் கட்டளையிடாதிருந்தால்; அக்கலந்துரையாடல், நடவடிக்கைகளை மேலும் தாமதப்படுத்தியிருக்கும். சிக்கலான கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டமையால், இப்பிரச்சனைகளை உறுப்பினர்கள் முழுமையாக எண்ணிப்பார்க்கும் பொருட்டு, அரசியலமைப்புச்சபை ஒருசில நாட்களுக்கு அதன்கூட்டத்தை ஒத்திவைத்தது.

மீண்டும் சபை கூடியதும் அதன் முன்னைய கூட்டத்தில் சில உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய சிக்கலான கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கும் விதத்தைத்தான் கண்டுபிடித்துள்ளதாக, இளம் பட்டதாரி குறிப்பிட்டார். இவர் ஆலோசனையாகத் தெரிவித்த பரிகாரம் இதுதான்: “21 உறுப்பினர்கள் கொண்ட தேசிய பேரவை, அதன் நிறைவேற்று அதிகாரங்களை அமைச்சரவை ஒன்றினூடாகப் பிரயோகிக்க வேண்டும். தேசிய பேரவையைச் சேர்ந்த ஐவர் அமைச்சரவையில் இடம்பெறுவர். இவர்களில் பிரதானமானவரை, பிரதமமந்திரி எனலாம். இந்த அமைச்சரவை, அதன் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் தேசிய பேரவையின் ஆளுகைக்குள் வரும். தேசிய அரச சபையின் நீதித்துறை அதிகாரங்களை பொறுத்தமட்டில், இவை அமைச்சரவையினால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகள் ஊடாகப்பிரயோகிக்கப்படும். அதே வேளையில் தேசிய பேரவைக்கு எந்தவொரு காரணத்திற்காகவும், எந்தநேரத்திலும் எந்த ஒரு நீதிபதியையும் விலக்க உரிமையுண்டு.”

சுதந்திரமான நீதித்துறைக்கு உறுதியளிக்கும்வகையில் இந்த ஏற்பாடு அமையும் என்று அரசியலமைப்புச்சபையின் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் கருதவில்லை. நிறைவேற்று அரச அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகள் குடிமக்களின் நலன்களைப் புறக்கணியாது அமைந்தனவா என்பதை சீர்துக்கிக்கணிக்கும் விதத்திலும், மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள்மீது சட்டமியற்றும் சபை தலையிடுவதை எதிர்க்கும் விதத்திலும், நீதித்துறை செயற்படாது எனவும், அவர்கள் கருதினார்கள்.

இத்தகைய விவகாரங்களில் நீதிபதி சுதந்திரமாக எவ்வாறு இயங்கமுடியும் என அவர்கள் கேள்வியெழுப்பினர்- குறிப்பாக தேசிய அரசுபேரவைக்குப் பாதகமாக தீர்ப்பு ஒன்றை அவர் வழங்கினால், அவர் சபையினால் பதவியிலிருந்து விலக்கப்படக்கூடும். அதுமாத்திரமல்ல அமைச்சரவை அதன் அடிவருடிகளை நியமிக்க தூண்டப்படுமாகையால், சுதந்திரமான தகுதிவாய்ந்தவர்கள் நீபதிகளாக நியமிக்கப்படாமற்போய்விடக்கூடும் என இவர்கள் விவாதித்தனர்.

இக்கேள்விகள் அனைத்தும் எழுப்பப்பட்ட பொழுது, “நீதிபதிகள் சுதந்திரமாகவும் சட்டத்திற்குமட்டுமே கட்டுப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள்” என்று திட்டவாட்டமாக குறிப்பிடும் விதத்தில், உறுப்புரையொன்றைச் சேர்ப்பதன்மூலம், இந்த பிரச்சனையை தீர்க்கலாம் என்று, இளம்பட்டதாரி ஆலோசனை தெரிவித்தார். தேசிய அரசு பேரவைக்கு வழங்கப்பட்ட சகல சட்டமியற்றும், நிறைவேற்றும், நீதிபரிபாலன அதிகாரங்கள் அனைத்தும் கொண்ட உலகின் பல முற்போக்கான சோஸலிஷ் நாடுகளின் அரசியல் சட்டங்களில், இத்தகைய ஏற்பாடு காணப்படுகிறது என அவர் கூறினார்.

அங்கு சமூகமளித்த சிலருக்கு இந்த ஆலோசனை கணிசமான அளவு வேடிக்கையை ஏற்படுத்தியது, ஆனால் இதை அற்பத்தனமானது என்று புரட்சிகர மார்க்சிய வாதிகள் எனப்படும் குழுவின் தலைவர் நிராகரித்ததுடன், “சோஸலிஷ் அணியை இழிவுபடுத்த எப்பொழுதுமே தயாராய் இருப்பவர்களுடன் தொடர்புவைக்க விரும்பவில்லையென முதலிலிலேயே கூறிவிடுகிறேன்” என அவர் குறிப்பிட்டார். இது ஒரு பாரதூரமா பிரச்சனை ஆக்கபூர்வமான முறையில் அதனை அணுகுதல் வேண்டும். ஆயினும் அரசியல் அமைப்பு திட்டத்தில் இத்தகைய ஒரு உறுப்புரையை சேர்ப்பதனால் மாத்திரம் போதிய பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தாது என்பது உண்மையே. அந்த நாடுகள் பலவற்றிலும் பெரும்பாலான மக்கள் அரசியல் குற்றங்களுக்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்கள். பின்னர் அவர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள். அத்தகைய நாடுகள் ஒன்றில் அமைச்சர் ஒருவர், வெளிநாட்டு விசுவாசி என குற்றம் சாட்டப்பட்டவர். அதன்பின்னர், தமது அதிகாரத்தை தவறான முறையில் பயன்படுத்தினார் என்ற காரணத்திற்காக, அந்த நாட்டின் பிரதமமந்திரி பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அவர் மனமாறாட்ட நோய்வாய்ப்பட்டு அல்லற்பட்டதாக தெரியவந்தது. குற்றம்சாட்டப்பட்டவர் முற்றுமுழுதான சுற்றவாழி என்பதைப் பின்னர் கண்டுபிடித்தனர். இப்பொழுது அவமதிக்கப்பட்ட அந்த பிரதமமந்திரி தன்னை குற்றவாளியாகக்

காணும்படி, நீதிபதிகளை பணித்துள்ளார். குற்றம்சாட்டப்பட்டவர், அப்பொழுது முதல் முற்றுமுழுதாக மறு வாழ்வு பெற்று சீர்செய்யப்பட்டுள்ளாராயினும் இது அவருக்கு நடைமுறையில் அதிகம் பயனளிக்கவில்லை. ஏனெனில் வழக்கு விசாரணையைத் தொடர்ந்து, அவருக்கு மரணதண்டனை உடனடியாக வழங்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும், இதன் விளைவாக, சம்பந்தப்பட்ட நாடு உட்பட, உலகின் முற்போக்கு இயக்கங்கள் யாவற்றிலும், எதிர்காலத்தில் சோஸலிஷ் சட்டநியாயமுறைக்கு முரணானவற்றிலிருந்து வழிதவறல்கள் இது போன்று ஏற்படாதிருப்பதை எவ்வாறு தடுக்கமுடியும் என்று விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. எனவே ஏனைய துறைகளில் முற்போக்கான சோஸலிஷ் நாடுகளின் வியத்தகு சாதனைகளிலிருந்து, நாம் கற்றறிந்துகொள்ள எப்பொழுதுமே தயாராக இருக்கும் அதே வேளையில், குறிப்பிட்ட இந்த விவகாரம் தொடர்பாக, அந்நாடுகளின் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை ஆய்வுசெய்தல், மட்டுப்பாடான பயன்மதிப்பை மாத்திரமேதரும்.

சட்டமியற்றும், நிறைவேற்றும், நீதிபரிபாலன அதிகாரங்கள் யாவும் இடம்பெறும் ஒரே ஒரு அமைப்புக்கு, அதாவது தேசிய அரசுப் பேரவைக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற இளம் சட்டத்துறை பட்டதாரியின் ஆலோசனையை இறுதியில், அங்குசமுகமளித்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், நிராகரித்தார்கள். அதே ஆட்களைக்கொண்ட அமைப்பினால் நிறைவேற்று, சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் பிரயோகிக்கப்படலாமாயினும், அல்லது சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தை ஓர் அமைப்பும், நிறைவேற்று அதிகாரத்தை இன்னும் ஓர் அமைப்பும் பிரயோகித்தாலும், மக்களின் நீதித்துறை அதிகாரம், நிறைவேற்று அதிகாரங்களை பிரயோகிக்கும் சபைக்கு, அல்லது சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களை பிரயோகிக்கும் சபைக்கு பொறுப்புக் கொடுப்பதை கருத்தில் எடுக்கமுடியாது. ஏனெனில் அது கொடுங்கோலாட்சிக்கு வழிவகுக்கும். தீவின் மக்கள் அனைவரும் பின்னர் அரசியலமைப்புச் சபையாக இயங்கிய 21 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய தேசிய சபையில், சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தையும், ஜனாதிபதி அல்லது அமைச்சரவையிடம் நிறைவேற்றும் அதிகாரத்தையும், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளிடமும் ஏனைய சிறிய நீதிமன்ற தீதிபதிகளிடமும் நீதித்துறை அதிகாரத்தையும் ஒப்படைப்பதென முடிவுசெய்தார்கள்.

அதன் பின்னர் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனக்கூறி இளம்பட்டதாரி மற்றொரு பிரச்சனையைக்கிளப்பினார். "தேசிய அரசு பேரவையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் செல்லுபடியாகுமா ஆகாதா என்பதுபற்றி எந்த ஒரு நீதிபதியும்

விசாரணைசெய்யவோ கருத்துரை கூறவோ முடியாது என அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஒரு உறுப்புரை சேர்க்கப்படவேண்டுமென” அவர் முன்மொழிந்தார். மக்களின் இறைமையை பாதுகாக்க இத்தகைய ஏற்பாடு இன்றியமையாதது என அவர் கூறினார். “மக்களினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இடம்பெறும் சபையே தேசிய அரச பேரவை” என அவர் சிறிது அழுத்தமாக விவாதித்தார். “பார்க்கப் போனால் சட்டமியற்றும்பொழுது பேரவை மக்களின் ஆணையையே வெளிப்படுத்துகிறது சபை நிறைவேற்றுவதை வேறு எவருமே செல்லுபடியாகாமற் செய்தால், அது மக்களின் இறைமையை தெட்டத்தெளிவாக மலினப்படுத்தும் ஒரு செயலாகும். உண்மையான ஜனநாயகத்தில் இதைப்பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது.” அவர் மேலும் கூறுகையில், “இது மாத்திரமல்லாமல் சட்டங்களின் பெறுமதி நிச்சயமானது என்ற உறுதி இருத்தல் வேண்டும். எனவே நிறைவேற்றப்படுமுன்னர் சட்டவரைவுகளை கவனமாக பரிசீலிக்கும் பொருட்டு ஏதாவதொரு மேலாண்மை அமைப்பை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதேவேளையில் சபையினால் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர், அதை மீளாய்வு செய்வதற்கு முற்றுப்புள்ளிவைத்தல் வேண்டும்.

அதனைத் தொடர்ந்து தொழிற்சங்க தலைவர் ஒருவர் தாம் ஒரு எளிமையான உழைப்பாளி என்றும், சட்டச்சொற் றொடர்களின் நுணுக்கங்களை அறியாதவர் என்றும் தன்னை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் தமக்கு ஒன்றுமட்டும் தெரியும் என்பதை எடுத்துக்கூறினார். அதாவது, தமது அடிப்படை உரிமைகள் எவையென்றும், அவற்றை எத்தகைய அர்த்தமுடைய சொற்களில் கூறவேண்டுமென்றும் தீர்மானிப்பதில் இதுவரைகாலமும் நேரத்தைச் செலவிட்ட பின்னர், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த நீதிமன்றங்களில் முறையீடுசெய்ய முடியாது என இப்பொழுது நாம் முடிவு செய்வதாய் இருந்தால், இந்த அரசியலமைப்பு சபையின்முழு நடவடிக்கையுமே விழலுக்கு இறைத்த நீர்போலாகும் எனவும், இதற்கு தாம் வந்திருக்கவே கூடாது என்றும், வருத்தப்பட்டார். உண்மையிலேயே வெறுப்புஏற்பட்டதன்காரணமாக தம்முடன் கூடியிருந்த தொழிலாளர் களுடன் இந்தவாதப்பிரதிவாதங்களில் கலந்துகொள்வதிலிருந்து விலகி தான் உடனடியாக வெளிநடப்புச்செய்ய இருப்பதாக, அவர் குறிப்பிட்டார்.

இதனையிட்டு, பொதுவாக ஒரு பரபரப்பான குழப்பநிலை அங்குநிலவியது. ஏனையவர்களின் கருத்துகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்றும், இளம்பட்டதாரிக்கான பேச்சுச் சதந்திரத்தை அனுமதிக்கவேண்டும் என்றும், பல

எஸ். நடேசன், இராணிவழக்குரைஞர்
கொழும்பு, ஹல்ப்ஸ்டோர்ப், சட்ட நீதிமன்ற விறாந்தையில் (1985)

உறுப்பினர்கள் இந்த தொழிற்சங்க வாதியிடம் சுட்டிக்காட்டினார்கள். புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இவற்றை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென அவரே வலியுறுத்தியதையும், அவர்கள் நினைவுபடுத்தினார்கள். அதன்பின்னர் அத்தொழிற்சங்க தலைவர் அங்கு தொடர்ந்தும் இருக்க இணங்கி தன்னை சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டார்.

அதன்பின்னர் பேசிய மாணவர் ஒருவர், தேசிய அரசு பேரவை உறுப்பினர்களை நாம் தெரிவு செய்வதனால் மாத்திரம், அவர்கள் தாம் விரும்பிய எதனையும் செய்வதற்கு நாம் அதிகாரம் வழங்குகிறோம் என்றில்லை என்று குறிப்பிட்டார். "எமது தொழிற்சங்கத் தோழர் சுட்டிக்காட்டியவாறு இங்கு கூடியிருப்பவர்கள் தமது முயற்சியின் பெரும்பகுதியை தேசிய அரசு பேரவை என்னசெய்யலாம், என்ன செய்யக்கூடாது என்பதற்கான விதிமுறைகளை ஆராய்வதில் செலவிட்டுள்ளனர். நாம் வரைவிலக்கணம் செலுத்தியுள்ள ஒரு சில உரிமைகளை மீறும் சட்டங்களை சபை நிறைவேற்றக்கூடாது என்பதில் நாம் அனைவரும் இணக்கம் கண்டுள்ளோம். இருந்தபோதிலும் இத்தகைய சட்டத்தை தேசிய அரசு பேரவை நிறைவேற்றினால், மக்களின் நோக்கத்தை அது வெளிப்படுத்தாமல் நடந்து கொள்வதுடன், நாம் வழங்கிய அடிப்படை ஆணைக்கு எதிர்மாறாக செயற்படுகின்றது எனலாம். தேசிய அரசு பேரவை உறுப்பினர்கள் எமது சேவகர்களாக எவ்வாறு சட்டமியற்றுகிறார்களோ (அல்லது எவ்வாறு நடக்கவேண்டுமோ) அதுபோல எமது சேவகர்கள் என்றமுறையில் நீதிபதிகளுக்கு நாமியற்றிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு இசைய தேசிய அரசுபேரவையின் சட்டவாக்கம் இருக்கின்றதா என்பதை ஆராய அதிகாரமுண்டு. நாம் தேர்ந்து விதித்துள்ள கோட்பாடுகளுக்கு இணங்க எம்மால் உருவாக்கப்பட்ட தேசிய அரசுப்பேரவை நடந்து கொள்கிறதா என்பதை உறுதிப்படுத்த, மக்களாகிய நாம் நீதிபதிகளை நியமிக்க முடிவுசெய்கிறோம். அது எமது இறைமையை எவ்வாறு குறைக்கிறது என்ற ஊக்கத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை நிச்சயத்தன்மையை பொறுத்தமட்டில் - எமது அடிப்படை உரிமைகளை பறித்தெடுக்கும் தீய சட்டங்களின் பெறுமானத்தை எதிர்ப்பதற்கான, எமது உரிமைக்காக, நல்ல சட்டங்களின் பெறுமதியில், ஏதாவது நிச்சயமற்றதன்மை இருக்குமாயின், இந்நாட்டுமக்களாகிய நாம், அதற்கான விலையை அர்ப்பணிக்க தயாராகியிருக்கிறோம். வேறு ஆரவாரமின்றி இதை வாக்கெடுப்புக்கு விடுவோம்."

அரசியல் கருத்தியலில் பட்டப்பின்படிப்பை மேற்கொள்ளும் மற்றொரு மாணவர், தமது கூட்டாளிக்கு ஆதரவாக, கருத்து தெரிவித்தார். அதிகாரத்தை கைப்பற்றப் போட்டிமுலமாய் இருந்த கொடுங்கோலோச்சிய மன்னர் ஒருவருக்கு எதிராக அந்நாட்களில் பாராளுமன்றம் போரிட நேர்ந்ததிலிருந்து, அதிகாரத்தின் கருவூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அடங்கிய தேசிய அரசு பேரவை இருப்பதுவே, உண்மையான ஜனநாயகம் என்ற கருத்தை அவர் தெரிவித்தார். ஆயினும் இப்பொழுதெல்லாம் இந்த கருத்து வழிதவறிய முறையில் அர்த்தம் செய்யப்படுகிறது. மன்னருடைய அதிகாரத்தையல்ல, மக்களுடைய அதிகாரத்தையே மறுப்பதற்கு சிலர் முனைகிறார்கள், இந்தப்போர்வையில் குறிப்பிட்ட சில வருடங்களுக்கு ஒருமுறை தமது வாக்களிப்பை செலுத்துவதுமாதிரிமே, மக்களின் ஒரேயொரு பங்கு எனவும் கூறமுற்படுகிறார்கள். தேசிய அரசுபேரவையை தேர்ந்தெடுத்தல், மக்களின் அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் ஒரேயொரு சபைக்கு தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதாக அர்த்தம்செய்கிறார்கள். அவர் மேலும் கூறுகையில், “பாராளுமன்றமே மக்கள், எனவே மக்களின் ஆணையைத்தான் அது எப்பொழுதுமே வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் நடந்துகொள்கிறது, எவரேனும் அதன் நடத்தையில் தலையிட்டால் மக்களின் ஆணை முறியடிக்கப்படுகிறது என்ற புனைகதை தவறான தர்க்கமானதும் ஆபத்தானதுமாகும்.” எனக்குறிப்பிட்டார். இந்த கருத்து சம்பந்தமாக பல்வேறு நூலாசிரியர்களை அவர் ஆதாரம்காட்ட முற்பட்டார். ஆயினும் தமக்கு அவருடைய வாதத்தின் சுருக்கம் நன்கு புரிந்தது எனக்கூறி, அவர் மேலும் பேசுவதை தலைவர் நிறுத்தினார்.

சட்டங்கள் செல்லுபடியானவையா என்று பரிசீலிக்கும் அதிகாரம் நீதிமன்றங்களுக்கு இருத்தல் கூடாது என்ற தனது ஆலோசனையை இளம்பட்டதாரி கைவிட்டார். அதன்பின்னர் சபை அடுத்த நிகழ்சியை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டது.

நோம் ஷெஹாம்ஸ்கி

“அலையைத் திசை திருப்புதல்: மத்திய அமெரிக்காவில் யு. எஸ். தலைமீடும் சமாதானப் போராட்டமும்” என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு பகுதி

நவீன மொழியியலின் பிதாமகர்களுள் ஒருவரான மெஸக்குசெட்ஸ் தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் நோம் ஷெஹாம்ஸ்கி ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மிகப் பிரபலமான “மாற்று கருத்தாளர்” ஆவார். அவர் இருபத்தைந்தாண்டுகட்கும் அதிகமாக அமெரிக்காவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையை ஈவிரக்கமின்றி பரந்தளவில் தாக்கிவருபவர். அமெரிக்க அரசியலிலும், நிர்வாகத்திலும், பல்கலைக்கழகத்திலும், மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களிலும் அரசின்நிலைப்பாட்டை ஆதரித்து அதற்குச் சமாதானம் கூறிவருபவர்களை கண்டிப்பவர்

அவரது புத்தம்புதிய நூலொன்றின் இறுதிப்பக்கங்களில் பின்வரும் பந்திகளில் ஷெஹாம்ஸ்கி, சமீப தசாப்தங்களில் அமெரிக்க யுத்த எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தின் வெற்றி தோல்வி மீது சிந்தனை செலுத்துகிறார்.

முனிவர்களாகவும் வெற்றிவீரர்களாகவும் இல்லாதவர்களால் கூட, நாம் வாழும் உலகைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். நேருக்கு நேர்எதிர் கொள்ளாது மறுபக்கம் திரும்பிக்கொள்வதால் நாம் பொறுப்பாளிகளாகும் பயங்கரவாதத்தையும், வன்முறையையும் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நடவடிக்கையெடுக்கவும் முடியும்.

இதை நிச்சயமாகச் செய்யமுடியும். வழிதெரியாதென்று நமக்கு நாமே பாசாங்கு புரியத் தேவையில்லையென்பதை நமது சமீபகால வரலாறு காட்டி விட்டது. இந்தோசீன யுத்தத்துகெதிரான மக்களின் பேரியக்கம் முக்கியமான பாதிப்புகளையுண்டுபண்ணியது. யுத்தத்தை மேற்கொண்ட குற்றவாளிகளினால் ஏற்பட்ட செலவினங்கள் அதிகரித்தன. உண்மையான தேசிய அணிதிரட்டலைப் பிரகடனஞ் செய்யவிடாமல் அப்பேரியக்கம் அரசினைத் தடுத்தது. எனவே துண்டுவிழும் வரவுசெலவு திட்டத்தின் பயனாய் “துப்பாக்கிகளாலும் வெண்ணெயாலும்” யுத்தத்தை நடத்த வேண்டியிருந்தது. இது பாரதூரமான பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு இட்டுச் சென்று, இறுதியாக இது ஒழித்துவிட வேண்டிய ஒரு முதலீடு என, உயர்மட்டக்குழுக்கள் அதனையெதிர்க்கச் செய்தது. உள்நாட்டில் அணிதிரண்ட யுத்த

எதிர்ப்பு இராணுவத்தினுள் எதிர்ப்புக்கருத்து வளர எரிபொருள் ஊட்டியதால் இராணுவம் சரிந்துவிழுந்தது என்ற நன்மதிப்பைப்பெற்றது. தம் ஏகாதிபத்திய முன்னோர்களுக்குப் பழக்கமான பாடத்தை அமெரிக்க சலுகை பெற்ற உயர்மட்ட குழுவினரும் கற்றுக் கொண்டனர். ஒரு மக்கள் இராணுவம் பொதுமக்களுக்கு எதிராகப் போர்புரிதல் முடியாத காரியம். கொலையைத் தொழிலாகக்கொண்ட கூலிப்படை இதற்கு தேவை. யுத்தத்திற்கு கொள்கைப்பிடிப்புள்ள எதிர்ப்பு சலுகைபெற்ற உயர்மட்டக்குழுக்களுள் குறைவாகக் காணப்பட்ட போதிலும், மக்கள் மத்தியில்மிகப் பரவலாகக் காணப்பட்டது. வருடக் கணக்கான ஆழ்ந்த முளைச்சலவைக்குப் பின்பு கூட காதுக்கு எட்டத்தக்க பதில்மொழியெழவில்லை. பொது மக்களில் 70 சத வீதத்துக்கும் அதிகமானோர் யுத்தத்தை வெறும் “தவறு” என மழுப்பாமல், “அடிப்படையில் பிழையானது, நெறிகேடானது” என்று கருதினர். “அபிப்பிராயம் உருவாக்குவோரில்” (மதகுருமார் உட்பட) 45 வீதத்தினரும், மேல்மட்ட அறிவாளிகளில் மிகச் சிறு வீதத்தினருமே இந்நிலைப்பாட்டையெடுத்தனர். முன்னைய ஆய்வுகளின்படி கணிப்பதனால், 1970ல் கம்போடிய ஆக்கிரமிப்பின் போது யுத்த எதிர்ப்பு இயக்கம் உச்ச நிலையிலிருந்த வேளையிலும் அவர்களில் ஒரு சிலரே கொள்கை அடிப்படையில் யுத்தத்தை எதிர்த்தனர்.

இவையொன்றும் “சும்மா நிகழ்ந்தவை” யல்ல; எண்ணற்ற மக்களின் அர்ப்பணிப்பான, ஈடுபாடான முயற்சியால் விளைந்தவை. இவர்களுள் மிகவும் முக்கியமானோர் தாம் பணியாற்றிய சிறுவட்டங்களுக்கு வெளியே அறியவரப்படாதோராவர். குறிப்பிட்டவொரு கொடுமையை யெதிர்த்த குறுகிய நோக்கமாய் இருப்பினுஞ் சரி, அல்லது சுதந்திரத்தினதும், நீதியினதும் வீச்சினை விசாலிக்கும் இலட்சியமாய் இருப்பினுஞ்சரி, சகல விதமான சமூகப் போராட்டத்தின் முன்னேற்றத்திலும் இதுவே உண்மையாகும்.

வியத்தநாமில் நடந்த அமெரிக்க யுத்தத்தின் விளைவுகள் படுபயங்கரமானவைதான். எனினும் தானாக முனைகொண்டு அற்ப சொற்பமானவழிகாட்டலில் மிகப் பிரசித்தபெற்ற யுத்த எதிர்ப்பியக்கம் இல்லாதிருந்திருப்பின் விளைவுகள் இன்னும் படு மோசமாக இருந்திருக்கும். துணிச்சல் மிகு இளைஞர்கள் இதனை முன்னின்று நடத்தினர். அவர்கள் மீது பலம் படைத்த ஆதிக்க அதிகாரிகள் காட்டியவெறுப்பையும் இகழ்ச்சியையும் எதிர் கொண்டே அவர்களின் சாதனையை அளக்க முடியும். தெய்வீக அரசை எதிர்க்கும் துணிவுபடைத்த இளைஞர்களையும், இளம்பெண்களையும் கண்டு அதிகாரிகள் பயத்தாலும்

கோபத்தாலும் நடுங்கியமை அமெரிக்க வரலாற்றிலேயே மகத்தானதொரு கணநேரமாகும்; தம் தலைவர்களின் புகழ்பாடிக்கொண்டு அணிவகுத்துச் செல்ல ஆசைப்பட்டோரால், நாட்டுப்பற்றற்ற கயவர்கள் என இளைஞர்கள் இகழப்பட்டது மக்களின் மகத்தானதோர் சாதனையாகும்.

இன்று இவ்விகாரம் பற்றியிருந்தாலில் மேம்பட்டுநிற்கும் பிற்போக்குவாத போர் வெறியர்களின் கீழ்த்தரமான ஓர்வாதம், “யுத்தம் அமெரிக்க வீதிகளில் வெல்லப்பட வேண்டுமென ஹனோய் எதிர்பார்த்தது” என்பதாகும். (தென்வியத்நாடுக் கெதிரான எமது யுத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாதாகையால், ஹனோய் எப்போதும் எம் எதிரியாகவே கருதப்பட்டது). அவர்களின் வாதம் நிச்சயமாக நிரூபிக்கப்பட்டு யுத்த எதிர்ப்பாளர்கள் கேடுகெட்ட கும்பல் என்பதற்கு அது தீர்க்கமான சான்றாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதைவிட அச்சொட்டான அவதானிப்பு, 1970ல் ஹனோய்க்கு சமாதான இயக்கப் போராளிகளின் தூதுக் குழு வருகைதந்தபொழுது வெளியானது. மத்திய மேற்கு நகரொன்றில், யுத்தத்திற்கு எதிரான அமைதி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்பட்டபோது, உயிர்நீத்த இராணுவ வீரர்களின் புதைகுழிகள் மீது மலர்வளையங்கள் சாத்திய மக்கள் செயல் பற்றி பத்திரிகைகளில் பார்த்தபோது தங்கள் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டதாக அத்தூதுக்குழுவிடம் உயர் அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர். ஆயினும், அரசுக்குக் கும்பிடு போடுவோர் கூறியதிலும் ஓர் தாற்பரியமுண்டு. கவனத்தைக்கவரும் இயக்கமாக மாறிய பொதுமக்கள் எதிர்ப்பு இல்லாதிருப்பின் ஓரளவு வெற்றிக்குப் பதில், அநாவசியமான தடுமாற்ற மேதுமின்றி அரசாங்கம் முழுவெற்றியை நோக்கி நகர்ந்திருக்கமுடியும். நாஜிகள் போல் “சுயபாதுகாப்பு” எனத் தாங்களும் கூறிக்கொண்டு ஐரோப்பிய யூதர்களுக்கெதிராக நடத்திய இயக்கத்தின் முழுவெற்றியைப்போன்று இதுவும் முடிந்திருக்கலாம்.

சமாதான இயக்கத்தின் மட்டமான வெற்றிகள் இன்று அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் வெற்றியாகக் கட்டியங் கூறப்படுகின்றன. இரு அடிப்படைக் காரணிகளால் இது உண்மையானதெனக் கருத முடியாது: சாதிக்கப்படாததை முதலில் அவதானியுங்கள். வியத்நாமில் பிரெஞ்சு வல்லரசு ஆக்கிரமிப்புப்போரைத் தொடுத்த போது, தேவையான அமெரிக்க சாதனங்கள் வழங்கப்பட்டு, இறுதியில் அணுவாயுதங்களையே உபயோசிக்கும் நிலையேற்பட்டு, அப்புறம் அரசியல் உடன்பாடுகள் மறைமுகமாக மீறப்பட்டு, சகலதரப்பாலும் அரசியல் தீர்வு காணப்படுவதற்கு முட்டுக்கட்டையிடப்பட்டு, வன்முறைப் பயங்கரவாதம்

கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டபோது ஒரு சிறு எதிர்ப்பேனும் கிளம்பவில்லை. கவனத்தை ஈர்க்குமளவுக்கு ஆர்ப்பாட்டம் ஒங்கியபோது, பெரும்பாலும் இரு தசாப்தங்களாய் அமெரிக்கா திட்டமிட்டு நடத்திய பயங்கரவாத வன்முறை கவனத்தைக்கவரும் அளவை அடைந்தபோது பத்து இலட்சம் வியத்நாமியர் ஏற்கனவே பலியாகியிருந்தனர். மேலும், அவ்வார்ப்பாட்டம் பெரும்பாலும் வடவியத்தநாம் மீதான தாக்குதலுக்கெதிரானதாய்த் திசைதிருப்ப்பட்டு சர்வதேச யுத்த அபாயத்தைக் கொண்டிருந்தது. எனவே எமக்கு அச்சுறுத்தலாகவிருந்தது. தென் வியத்நாமுக்கெதிரான அமெரிக்க யுத்தத்தின் உள்ளார்ந்த நிலவரம் பரவலாகப் புரிந்து கொள்ளப்படவேயில்லை. இது, நாம் சூறையாடிய நாடுகளில் துன்பத்தையும், அவிழ்த்துவிட்ட ஒடுக்குமுறையையும் உச்சப்படுத்தும் நோக்கங் கொண்டதென்பது யுத்தத்திற்குப் பிந்திய கொடுமையான கொள்கைகளுக்கு வழிசமைப்பதில் பங்காற்றும் பாதிப்புக்களை இன்றும் தொடரும் தன்மை கொண்டதென்பது முக்கியமான உண்மையாகும். தென் வியத்நாமில் ஐந்து இலட்சப்படைகள் போர் புரிந்து கொண்டு இந்தோ சீனா முழுவதிலும் அமெரிக்கா ஆக்கிரமிப்பை பெருக்கிய எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம் உண்மையிலேயே குறிப்பிடத்தக்க வீறு கொண்டது. அரசியல் கோட்பாட்டு எல்லைகளை மீறிச்சென்ற இப்பொதுமக்கள் இயக்கம் பலம்வாய்ந்ததாக இருந்த அதேவேளையில், “ஜனநாயகத்தின் வெற்றி” யென வாதிக்கப்படும் இது, இலட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்து, முன்று நாடுகளை முழுநாசத்திலாழ்த்தியது. எனவே இது சுய பாராட்டுதலுக்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பமன்று.

இரண்டாவதாக, சமாதான இயக்கத்தின் வெற்றி பெரும்பாலும் பாரம்பரிய அரசியல் ஜனநாயகத்துக்கு வெளியே, ஆக்கிரமிப்பின் செலவை அதிகரிக்கச் செய்த நேரடி நடவடிக்கையின் பெறுபேறாகும். இச் செயற்பாடுகள் இன்றேல் அமெரிக்க காங்கிரசில் ஆதரவு திரட்டல், கடிதமெழுதல், அரசியல் ஆர்ப்பாட்டம் போன்றவை முடிவற்றுத் தொடர்ந்திருக்கும் - 1964 அமெரிக்க மக்கள் வியத்தநாம் ஆக்கிரமிப்பு மிகுந்துகொண்டுபோவதற்கெதிராக வாக்களித்தபோது காணப்பட்டது போன்ற தாக்கத்தை யேற்படுத்தியிருக்கும். அக்காலகட்டத்தில், யுத்தத்தைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கு இரகசிய ஆயத்தஞ் செய்து கொண்டு அதேவேளையில் வெளியில் அதனையெதிர்த்து வேட்பாளர்களுக்கு அவர்கள் வாக்களித்தனர். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இவ்வெற்றிக்கு வழிவகுத்த தனிச்சிறப்பொன்று அமெரிக்க ஜனநாயகத்தில் இருக்கத்தான்

செய்தது: அரசு அதன் மக்களுக்கெதிராக பிரமாண்டமான வன்முறையைப் பிரயோகிக்க முடியாமை, இது, திட்டமிடுவோரின் செலவினக்கணிப்புமுறையை பாதிப்பதன்மூலம், முடிவுகள் மேற்கொள்வதில் அரிய மறைமுகப் பங்களிப்பை வழங்குவதற்குப் பொதுமக்களை அனுமதித்தது. நான் தொடக்கதிலிருந்தே வலியுறுத்தி வந்ததுபோல், அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் இத்தனிச்சிறப்பு எளிதில் புறக்கணிக்கக் கூடிய ஒன்றல்ல. எனினும் மிகவும் வன்முறையான சர்வாதிகார அரசுகூட இத்தகையச் செலவினக் கணிப்புகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றிருக்கவில்லை. நாஜி திட்ட வல்லுனரான அல்பர்ட் ஸ்பியர் தனது நினைவுக் குறிப்புகளில் எழுதுகிறார்: சர்ச்சிலும், ரூஸ்வெல்ட்டும் தத்தம் நாட்டவர்களிடம் அதிகாரத்தோடு கேட்டதனைவிடக் குறைவாகவே ஹிட்லர் தன் நாட்டவரிடம் கோரினான் என்பது (இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின்) நூதனமானதொன்றாகும். ஜனநாயக அமைப்புகளின் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கக் கூடிய “உழைப்பாளிகளின் வலிமையை முற்றுமுழுதாகத் திரட்டல்” மற்றும் பொதுமக்களை அணிசேர்த்தல் போன்றவைகளை ஹிட்லரால் செய்ய முடியாமல் போயிற்று “காரணம் மக்களின் மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தக் கூடிய ஆபத்தான செயலில் இறங்குவதையிட்டு நாஜி அரசு அக்கறை கொண்டமையாகும்” நாட்டு மக்களைச் சமாதானப்படுத்த வேண்டிய இத்தேவை நாஜி யுத்த முயற்சியைப் பெரிதும் பாதித்தது. தம் கணிப்பின்படி, இது ஆயுத உற்பத்தியைப் பல வருடங்களுக்குப் பின் தள்ளிப்போட்டது என ஸ்பியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இதனைவிடச் சமீபத்தில் மிகவும் வித்தியாசமாக நடந்த இன்னொரு விவகாரத்தைக் கவனிப்போம் - சிழக்கு திமோர். இங்கு ஜனாதிபதி போர்டின் கீழ், குறிப்பாகக் கார்ட்டரின் ஆட்சிக்காலத்தில், பாரிய மனித கொலை நிகழ்ந்தது. ஒரு இலட்சம் தொடக்கம் இரண்டு இலட்சம்வரை - இன்னும் அதிகமாக குறைந்த கணிப்பீட்டின்படி மக்கள் தொகையில் கால்பகுதி பலியெடுக்கப்பட்டது, அமெரிக்கா, அதன் நேசநாடுகள், அடிமைப்படுத்திபடைத்த டொடர்புச் சாதனங்கள், அறிவாளிகள் ஆகியோரின் ஆதரவோடு இது நடந்தது - அதேவேளை இவர்கள், உடன் நிகழ்வான, பலவழிகள் ஒப்பிடக்கூடியதாய்க் காணப்பட்ட பொல்போட்டின் அட்டுழியங்கள் குறித்து அலறிப்படைத்து கூச்சலிட்டு வேதனைப்படுவாதாகப் பாசாங்குபண்ணினர். இவற்றைத் தணிப்பதற்கு அவர்களுக்கு வழிவகையேதும் இருக்கவில்லை. ஆனால், இதற்கு நேர்மாறாக திமோர் படுகொலைகளை இந்தோனிஷிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு அமெரிக்க உதவியை

நிற்பாட்டுவதன் மூலம் உடனடியாகவே அவர்கள் தடுத்திருக்கலாம். டிமோரில் சொச்சமிச்சம் பயாப்ராவின, கம்போடியாவின் நிலைமட்டத்திற்கு மோசமுற்றன என்பது எல்லாம்நடந்து முடிந்தபின் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. மேற்கு நாடுகளின் மௌன அல்லது கபடப் போர்வையில், அங்கு கொலைகளும், அடிமைப்படுத்தலும் இன்னும் தொடர்கின்றன. எனினும், இனவொழிப்பு நிறைபெறுவதற்கு எதிரான சில தடைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. நான்கு வருடங்களின் பின் செஞ்சிலுவைச்சங்கம் இடைக்கிடை அங்குசெல்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. சிறிது நிவாரணம் வழங்கப்படத் தொடங்கியது. கொலைவெறித்தாக்குதல் முற்றாக நீங்காத போதிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. பல இலட்சக்கணக்கான மட்டிலான மக்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர். இது உண்மையிலேயே ஒரு சில இளைஞர்களது அரும் பணியின் விளைவாகும். நடைமுறை நிலவரங்களைப் பொதுமக்களின் கவனத்துக்கு கொண்டுவதற்கு அவர்கள் தம் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தனர். இறுதியில் இவை அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதியினரையும், தொடர்புச் சாதனங்களையும் சென்றடைந்தன. இதனால் அவர்களுக்கேற்பட்ட தனிச் செலவுகள் அற்பசொற்பமானவையல்ல. இதைப்பாராட்டும் முகமாக அவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் வழங்கப்படும் அறிகுறியில்லை. வியத்தாம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நாட்களில் யுத்தத்தை வீர தீரத்துடன் எதிர்த்தவர்களின் நிலையும் அதுவேதான். அவர்கள் பெறத்தகும் நோபல் பரிசு நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்காது. எனினும் அவர்களுக்கு வேறொரு வெகுமதியுண்டு. அவர்தம் சாதனைகளைப் பற்றிய அறிவனுபவந்தான் அவ்வெகுமதி. நம்மில் பலர், விரும்பினால், அதனைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்.

கெஃம்ஸ்கி இனி, அணுவாயுத அச்சறுத்தல் குறித்தும், அணுவாயுத எதிர்ப்பியக்கம் குறித்தும் கவனஞ் செலுத்துகிறார். அணுவாயுத எதிர்ப்புப்போராட்டம் இன்றியமையாதது. அதேவேளை இவ்வியக்கம் அதன் இன்றைய அரசியல் பலவீனம் காரணமாக, தற்போதைய இராணுவமய உலக ஒழுங்கு முறைக்குப் பதிலாக “மெய்யான மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை” உருவாக்கும் முயற்சியை கைவிடவோ, அதில் தளர்ச்சியுறவோ கூடாதென அவர் வாதிக்கின்றார்.

அணுவாயுத வளர்ச்சியின் பாதிப்புகளில் ஒன்று மக்கள் தொகையின் பெரும்பகுதியினருக்கு கையாலாகா உணர்வு ஊட்டப்படுகிறது; அரசு அதன் அதிகாரத்திலும் எதிரியின்

அதிகாரத்திலும் உள்ள பயங்கர சக்திகளைக் கருத்தில் கொண்டு, மக்களின் தலையீட்டின்றி, பகுப்பாய்வு கூட இன்றி தன் விவகாரங்களை நடத்தக்கூடிய சுதந்திரம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு வலுப்படுத்தப்படுகிறது. அணுவாயுத படைக் கலங்களை பெருக்குவதற்கும், புதுப்புதுமுறையில் நாசகார கருவிகளைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கும் திட்ட மிடுவோரைத் தூண்டும் காரணிகளில் இவையும் அடங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எல்லாவற்றையும்விட, அரசையும், உள்நாட்டு சமூகக் கட்டுப்பாட்டையும் வலிமைப்படுத்துவதற்கு இவை உதவுகின்றன. நவீனவகை "மிதவாதிகளை" இவை கவர்வதற்கு இதுவே காரணம். அவ்வளர்ச்சியின் மற்றொரு பாதிப்பு: தெய்வஅருள் தரிசனங்களை உற்று நோக்கவும், முழுமையான பயங்கர அழிவின் எதிரில் பொருத்தமற்றதென அரசியல் பகுப்பாய்வுகளையும், கடந்தகாலசெயற்பாடுகளின் அணுகுமுறைகளையும் பொருத்தமற்றதென செய்யும் மனப்பாங்கு உருவாகியுள்ளது. இது புரிந்து கொள்ளக் கூடியதெனினும், மிகவும் பாரதூரமான தவறாகும். பிரதான அச்சுறுத்தல்கள்- "மரணம்விளைவிக்கும் தொடர்பு" அதாவது அணுசக்தி தொழிலுக்கும் அணுவாயுத உற்பத்திக்கு மிடையிலுள்ள தொழில்துறை விஞ்ஞான, அரசியல் இணைப்பு ஆயுதங்களின் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் முதலியவை மீது நாம் கவனஞ் செலுத்த முடியும், நாம் உயிர் பிழைக்க வேண்டுமானால் அவற்றின் மேல் கவனஞ் செலுத்தியாக வேண்டும். தேவைப்படுபவை தெளிவான பகுப்பாய்வும், பெரும்பாலும் திட்டமான, வரையறுக்கப்பட்ட குறிக்கோளுடன் பரவலான நடவடிக்கையுமேயன்றி அழிவுபற்றிய பயங்கர விளைவுகளை சுற்பனைசெய்வதால் உண்டாகும் முடக்க நிலையல்ல.

அணுவாயுத யுத்த அச்சுறுத்தல் அப்பட்டமானதொன்று. இவ்வச்சுறுத்தலைக் குறைப்பதற்குச் செய்யக்கூடியவை எவ்வளவோ உண்டு. இராணுவ ஒழுங்குமுறையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, அதன் தொழிற்பாட்டுக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய, வரலாற்றை முடித்துவிடக்கூடிய பதற்றத்தையும் பிணக்குகளையும் குறைப்பதற்குச் செய்யக் கூடியதைச் செய்யத் தவறுவது மாபெருங் குற்றமாகும். ஆயினும், அதன் பின்னாலுள்ள எதிர்பாராத காரணிகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு, நிகழ்விருக்கும் அழிவைப் பின்போடுவதற்கு அணிதிரட்டுவதில் முழுக்கவனத்தையுஞ் செலுத்துவது விரைவிலோ தாமதித்தோ, அது நிகழ்வதனை உறுதிப்படுத்துவதாகும். நாசகர தொழில்நுட்ப விஞ்ஞானத்தை விருத்தி செய்ய அரசுகள்

அவற்றின் வளங்களை பயன்படுத்துவதற்கும் சர்வதேச மோதலை நாடி வன்முறைத் தலையீட்டை மேற்கொள்வதற்கும் காரணிகள் உள. இக்காரணிகளை இனங்கண்டு கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாவிடத்து மோதல் ஈற்றில் நிகழக்கூடியதேயாகும். நிகழப்போகும் நேரம் மட்டுமே நிச்சயமற்றதாகியிருக்கும். வெள்ளத்தை தோற்றுவாயிலேயே தடுக்காமல் அணைக்கட்டில் காணப்படும் ஓட்டைகளை அடைப்பதிலே கவனஞ் செலுத்துவது தற்கொலைக் கொப்பானதாகும். எம்மைப் பொறுத்தவரை, அது எமது பரந்த எல்லைக்குள் சுதந்திரத்துக்கும் சமூக நீதிக்குமான நடவடிக்கைகளை நசுக்கி பொருளாதாரத்தை இராணுவமயமாக்குவதற்கு இடைவிடாமல் இழுத்துச் செல்லும் ஆட்சி, மேலாதிக்க அதிகார அமைப்புகளை மாற்றுதல் என அர்த்தப்படும். மட்டுமட்டான சக்திகளை இவ்வநேகப்பணிகள் மத்தியில் பகிர்ந்துகொள்வது எவ்வாறு என்பதற்கு எளிமையான வாய்ப்பாடு எதுவும் கிடையா. பண்பார்ந்த மனிதன் வாழவிருப்பும் உலகில் உயிர்பிழைத்திருப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்க வேண்டுமானால் இவையாவுமே கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எமது சமூகம் அமைந்திருக்கும் விதத்தில், தலையீட்டினதும், இராணுவ கேய்ன்லிய கோட்பாடுகளினதும் கட்டளைகளால் பொதுக்கொள்கை வழிநடத்தப்படும். குறிப்பிட்ட அநாவசிய வளர்ச்சிகளுக்கெதிராய் ஆர்ப்பாட்டங்கள் எவ்வளவுதான் வெற்றிகரமாக விளங்கிய போதிலும், வேறு வழிகளில் அதே முறைகளால் அதேவகையான குறிக்கோளை நாடிச் செல்வதற்கே வழிநடத்தும். ஏனெனில், அரசு முன்னைய கருத்துரையின் பரவலான அர்த்தத்தில் அதன் தற்போதைய வடிவத்திலேயே பிழைத் திருப்பது அவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது. நடைமுறையிலுள்ள உயர்மட்டப்படிமுறை, ஆதிக்கம் தனியார் மேலாண்மை, சமூகக் கட்டுப்பாடு போன்ற வடிவங்களுக்கான மாற்றுமுறை நிச்சயமாகக் கொள்கையளவில் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இவை பிரசித்தமானவை. ஏலவே சுருக்கமாக அவதானிக்கப்பட்டதுபோல் மக்கள் தொகையில் பெரும்பகுதியினரால் அவர்கள் அறிவாளர் உயர்நிலைக்கு வெகுஅப்பால் இருந்தபோதிலும் - அம்மாற்றுமுறைகள் ஆதரிக்கத்தான் படுகின்றன. எனினும் அவற்றை மெய்மையாக உணர்த்துவதற்கு, அவற்றைத் தெளிவாக விளக்கும் பணி உட்பட பெருமளவு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உழைப்பு வேண்டப்படுகிறது. அதேபோன்று, மெய்மையான மாற்றீடுகள் நமது வரலாற்றில் நாம் அடைய முயற்சிக்கவேண்டிய முடிவாக அன்றி பிரதான முன்னேற்றமாக - தொழிலாளரை உடமையாக

வைத்திருப்பதற்குப் பதில் குத்தகைக்கமர்த்தும் முறை முன்வைக்கப்படாவிட்டால் அடிமைமுறைக்கு எதிர்ப்பு தோல்வியுற்று இருக்கும். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக வேண்டியும் நாம் இறுதியாகப் பிழைத்திருப்பதற்காக வேண்டியும், சமீபத்திய வெறியாட்டங்களுக்கும், அட்டுழியங்களுக்கும் எதிராகத் தீவிரமான எதிர்ப்பு தொடர வேண்டும். எனினும் இது, இன்னும் ஆழமான இலட்சியங்களுக்கான சவாலுக்கு எம்மால் உருவாக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறது, எனினும் தளமமைக்கக் கூடிய தளமமைத்தாக வேண்டிய சவாலுக்கு இது ஓர் அற்பமான மாற்றீடாகும்.

கொஹாமஸ்கி மேலும் தொடர்கிறார்: “(அமெரிக்க) சமூகத்தைச் சொந்தம் கொண்டாடி ஆட்சிசெய்வோர் அடங்கிநடக்கும், உணர்ச்சியற்ற, கீழ்ப்படிவான, தமது ஏகபோக உரிமைகள் தழைத்தோங்கக்கூடிய, ஒழுங்கான உலகமைப்பை ஆட்சேபிக்காத குடிமக்களை விரும்புகின்றனர்.” சாதாரண குடிமகனொருவன் இத்தகைய நன்கொடையை தானாக அழிக்கவேண்டியதில்லை. ஜனநாயகத்தின் நெருக்கடி எனக்கருதப்படுவதை அணிதிரட்டுவதாலும் அரசியல் போராட்ட ஈடுபாட்டினாலும் மேம்படுத்துவது ஆட்சியாளரை அச்சுறுத்தும் ஆகவே, சமூகமாற்றத்தை ஏற்படுத்த உதவும் அவசியமான நடவடிக்கையெனக் கருதவேண்டும்.

வரலாற்றிலிருந்தும் நாம் தக்க பாடம் படிக்கலாம், கொலைத்திட்டங்கள் உள்நாட்டுச் சீர்குலைவை ஏற்படுத்தும் என்ற அச்சத்தினால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன என்பதற்கு வியட்நாமுடன் தொடர்புள்ள ஆவணம் தக்கசான்றான ஆதாரவாக உள்ளது. ரெற் தாக்குதலின் பின் அதிகப்படைவீரர்களை அனுப்பிவைப்பினும் “உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு படைப்பலம் தேவைப்படலாம்” என்பதை கூட்டுப்படை அதிகாரிகள் உணர்ந்து கொண்டனர். நிர்வாக அதிகாரபீடத்தினர் இராணுவதாக்குதல் முறுக்கிவிடப்பட்டால் “பாரிய உள்நாட்டுக் கலவரம்” நேரிடலாமென்று அஞ்சினர். வரலாறுகணாத நெருக்கடிநிலை நாட்டில் வெடித்துக் கிளம்பக்கூடிய யுத்த எதிர்ப்புணர்ச்சி அவ்வளவாக மக்களிடையே பரவியிருந்தது.

கொஹாமஸ்கி முத்தாய்ப்பாகக் கூறுகிறார்: அமெரிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கையும், உள்நாட்டுக் கொள்கையும் அதன் நிறுவன அமைப்புகளில் வேரூன்றியுள்ளது. அது மட்டுமட்டாகவே பதவி வகிப்பவர்களாயிருக்கும் குறிப்பிட்ட தனிமனிதர் சொந்த விருப்புக்களையும், ஈடுபாடுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றது. நிறுவன அமைப்புகள் இக்கொள்கைகளை

குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் நிலை நாட்டுகின்றன. நடைமுறையிலுள்ள அரசநிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள், தனியார் பொருளாதாரத்தில் கொட்டிக்குவிக்கப்பட்டுள்ள மையங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மனிதர்களால் கொள்கைகள் தீர்மானிக்கப்படும்.”

அரசின் குறிப்பிட்ட சில குற்றச் செயல்களைத் தடுப்பதற்கு, என்றென்றும் தோன்றும் தேவைகளுக்கு அப்பால் நோக்கின், நடைமுறையிலுள்ள நிறுவன அமைப்புகள் வரலாறு கண்ட சமூகவளர்ச்சியின் முடிவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. அவற்றின் கொள்கைகள் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன- என்ற கோட்பாட்டையேற்பதற்குக் காரணம் சிறிதளவேனும் சிடையாது. மக்கள் தொகையில் பெரும்பகுதியினர் உயிர்பிழைத் திருப்பதற்காக, மூலதனங்களையும், வளங்களையும், உற்பத்தி விநியோக ஏதுக்களையும் ஆட்சிசெய்வோருக்கு வாடகைக்குக்கொடுப்பவர்களாய் ஆகவேண்டும்; அதேவேளை முதலீடு, மற்றும் நெருக்கடியான விவகாரங்கள் குறித்த தீர்மானங்கள் கொள்கையடிப்படையில் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கும்; மேலும், இதன் விளைவாக அரசியல் நடைமுறைகள் வேறோரிடத்தில் விதித்த வரையறைக்கு, ஜனநாயக அரசியல் மிகவும் மட்டுப்பாடான அளவிலேயே சமூகம் முடிவுசெய்வதனைக் கொண்டிருக்கும் என்பதனையும் நிரந்தரமான நிலையாக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை. அநேக ஆண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தேடல், அறிவார்ந்த வாதப்பிரதிவாதங்கள், வளர்ச்சியொட்டிய ஆராய்ச்சி கூட்டு நடவடிக்கை, கட்டமைப்பு, போராட்டம் முதலியவற்றைக் கொண்டே கடந்த காலத்தில் மாபெரும் சமூக இயக்கங்களுக்கான அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டது. சமூக மாற்றத்தில் இனிவரும் வளர்ச்சிப் படிக்களுக்கும் இதுவே உண்மையில் பொருத்தமானதாகும்.

பொதுக்கொள்கையில் செல்வாக்கைச் செலுத்துவதில் அல்லது அதன் நிறுவன அமைப்பை மாற்றுவதில் பொருள் பொதிந்த பங்கை வகிக்க விரும்புவோர், அது தாக்கமானதாய் இருக்க வேண்டுமெனில், பிறருடன் கூட்டுச் சேர்ந்து நேர்மையாய் ஆய்வுசெய்வதுடன் தொடங்க வேண்டும். சீர்திருத்தத்துக்கு அல்லது புரட்சிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவராக ஒருவர் கருதினால், அவரும் பிறரும் அவற்றைப்பற்றிய கல்வியறிவைப் பெறல் முதற்படிகளாகும். இம் முதற்படிக்களை மேற்கொள்வதற்கான சாதனங்கள் பாதுகாக்கவும் விரிவாக்கவும் படாவிடத்து மேலும் முன்னேறுவதை எதிர்பார்க்க அதிக இடமிராது. ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்த உள்நாட்டு அமைப்புகள்

தகவலுக்கும் பகுப்பாய்வுக்கும் வழிவகையின்றி இயங்கமுடியா. அமைப்புகளின் திறனறிவாளரது பங்களிப்பும் நிதி உதவியுமின்றி சுதந்திரமான தொடர்புச் சாதனங்களும் வெளியீட்டுப் பணியும் பிழைத்திருக்க முடியாது. சமூகம், தொழிற்கூடம், மற்றும் மக்கள் தொடர்புகொள்ளும் இடங்களை மிகச்சிறந்த தளமாகக் கொண்டு ஒரு வருக்கொருவர் உதவும் ஈடுபாடுகளின் அடிப்படையில் வளர்ந்த பொதுமக்கள் நிறுவனங்கள் முன்னேறமுடியும். இத்தகைய அடிப்படைகள் எந்தளவுக்குக் காணப்படுகின்றனவோ அந்தளவு சாத்தியமான நடவடிக்கைகளின் அணிவகைகளும் காணப்படும்: அமைப்புமுறைக்குள் அரசியல் நெருக்கடியை உண்டுபண்ணல், சமூக அமைப்புக்களை நிறுவுதல், ஒத்துழையாமை இயக்கம், தொழிலாளரால் நிர்வகிக்கப்படும் உற்பத்தித்தொழில் போன்ற முற்றிலும் புதிய நிறுவனங்களை உருவாக்கும் ஆக்க பூர்வமான முயற்சிகள், இன்னும் பிற மரபுதழுவிய அரசியல் நடவடிக்கையுட்பட இத்தகைய விதங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்முறை வீச்சும், வியாபகமும், பொதுமக்கள் ஈடுபாடும் பெற்று அரசின் வன்முறையைத் தூண்டிவிடக்கூடும். இது, அச்செயல்முறை உண்மையில் தனிப்படக்கவனிப்பதற்குரியதாய் மாறுகின்றது என்பதனை வெளிப்படுத்தும் அறிகுறியாகும்.

நாம் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்வதற்கு மாயா மந்திர தீர்வுகளோ, அற்புதமான வழி முறைகளோ கிடையாது; புரிந்துணர்வுக்காக நேர்மையான தேடல் மேற்கொள்ளல், கல்வியறிவுநிறுவன அமைப்பு, அரசின் வன்முறையைத் தூண்டிவிடுவோரின் செலவினங்களை சேகரிக்கச் செய்யும் அல்லது நிறுவனமாற்றத்துக்கு அடித்தளம் அமைக்கும் நடவடிக்கை மாயையினின்றும் விடுபட்டு மட்டுமட்டான வெற்றிகளையும் ஏகப்பட்ட தோல்விகளையும் புறக்கணித்து ஒளிமயமான வருங்காலத்தின்மீது நம்பிக்கையைத் தூண்டும் வகையான அர்ப்பணிப்பு - இவை போன்ற நமக்கு மிகப்பழக்கமான வழிவகைகளே இருக்கின்றன.

சகித்து நடக்கும் மனப்பாங்கு

இதை எழுதியவர் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் முத்த சட்டவாதியும் முன்னாள் சட்டத்துறை நாயகமுமாவார்.

ஒரு பல்வேறு இயல்பு கொண்ட ஜனநாயக சமூகத்தினது மூலநாதம் சகிப்புத்தன்மையாகும். அண்மையில், இந்தியாவில் மீண்டும் தலைதூக்கிய பல்வேறு வகைப்பட்ட சகிப்பின்மையும் அதி தீவிர மத வெறியும் நமது நாட்டின் ஜனநாயகத்திற்கு மோசமான அச்சுறுத்தலாக அமைகின்றன. ஜனநாயகத்தின் ஏற்றமைவான கொள்கை, சுதந்திரமானவர்களும் தகவல்களை நன்கு அறிந்து வைத்திருப்பவர்களுமான ஆளப்படுவோரின் ஒத்திசைவாகும். ஆகவே மாறுபட்டதும் எதிர்ப்பை துண்ட வல்லதுமான மூலாதாரங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மிகப் பரவலாக அமைந்த கருத்துப்பரம்பலை உள்ளடக்கிய பேச்சுச் சுதந்திரம் அத்தியாவசியமாகும் ஒரே ஒரு குரல் மட்டும் உத்தியோகபூர்வ வேத விற்பனனத்தை போதிப்பதிலும் பார்க்க, பல குரல்கள் அவ்விடயம் பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட்டால், சரியான முடிவுகள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்புண்டு. நமது அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்கு இதுவே அடிப்படைக் காரணமாக அமைகின்றது. “ஜனநாயகத்தின் பெரிதும் போற்றத்தக்க பயன் மதிப்பு வாய்ந்த சுதந்திரம்” என்று கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை உயர் நீதி மன்றம் கருதுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

மாற்றுக் கருத்து என்பது ஜனநாயகத்தில் இயன்றியமையாதொரு தேவைப்பாடாகும். ஏற்கனவே நடைமுறையிலுள்ள ஒழுங்குமுறையின் உயிர் நாடியையே பாதிக்கும் விஷயங்களைப் பற்றி ஏனையோருடைய கருத்துக்களுடன் தமது கருத்து வேறுபாட்டை அழுத்தமாகவும் வெறுப்புண்டாக்கும் விதத்திலும் வெளிப்படுத்துவோருக்கு, அது உறுதிப்படுத்தும் தாராளத்தன்மையின் அளவும் பாதுகாப்பின் அளவுமே, ஜனநாயக அரசாங்கம் நிலவுகின்றதா என்பதைக் கண்டுகொள்வதற்கு உகந்த உண்மையான உரைகல்லாகும். தன்னிச்சையான அதிகார ஆட்சியொன்றில், மாற்றுக் கருத்து உடையோருக்கு இடமில்லை. ஏனெனில், அத்தகையதோர் ஆட்சியின் அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்குவது சகிப்பின்மையே. ஒருவர் தனது நம்பிக்கைகளினதும்

பழக்க வழக்கங்களினதும் உண்மைத் தன்மையைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள நிச்சயமான மாற்றமுடியாத நிலைப்பாட்டிற்கு முரணான கருத்துக்களை கொண்டுள்ளோர், தவறானவற்றை பிடிவாதமாக கடைப்பிக்கும் அபாயத்தினின்றும் அவர்களைத் திருத்த வேண்டும் என்றும் நம்புவதாலேயே, முக்கியமாக சகிப்பின்மை உதயமாகின்றது.

“உன்னதமான சிந்தனைகள் எத்திக்கிலிருந்தும் நம்மை வந்தடையட்டும்” என்ற நமது மறைகளின் வழிபாட்டுக்கமைய இந்தியாவின் நீதித்துறை மரபு, சகிப்புத் தன்மைக்கும் பரந்த நோக்குக்கும் அமைவதாகவே காட்சியளிக்கின்றது. நமது கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் நாம் போற்றும் எண்ணங்களுக்கு மட்டுமன்றி, நாம் வெறுத்தொதுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் உத்தரவாதம் அளிப்பதாக அமைய வேண்டும் என்பதை நமது உச்ச நீதி மன்றம் வலியுறுத்தியுள்ளது. கருத்துகளைச் சுதந்திரமாகப் பரிவர்த்தனை செய்வதன் மூலமே, விரும்பப்படும் இறுதி நன்மையை எய்தலாம்; சந்தைப் போட்டியில், அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்யும் சிந்தனை வலிமையே உண்மை பற்றிய மிகச்சிறந்த சோதனையாகும் என்ற நீதி அரசர் ஹோம்ஸின் பிரபலமான கருத்தை நீதி மன்றம் உறுதி செய்துள்ளது. தடுப்புக்காவல் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு வழக்கில், முரண்பட்ட ஒரு கருத்தை வெளியிடுவது, சனநாயக களஞ்சியத்தில் பலம்வாய்ந்ததும் ஆரோக்கியமானதுமான ஓர் ஆயுதம் என்று நீதி மன்றம் வலியுறுத்தியது.

1975, ஜூன் 25இல் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போலி அவசர கால நிலைமையின்போது மாற்றுக்கருத்து வெளிப்படுத்தும் உரிமைக்கு ஏற்பட்ட அபாயம் போன்றும் சகிப்புத்தன்மையின்மையினால் ஏற்பட்ட பயமுறுத்தலை போன்றும் வேறெப்பொழுதுமே ஏற்படவில்லை. சுதந்திர இந்தியாவில் முதற் தடவையாக கடுமையான செய்தித்தாள் தணிக்கை விதிக்கப்பட்டது. அரசாங்க நடவடிக்கைகளை அல்லது செயல்களை விமர்சனஞ் செய்து எழுதப்பட்ட எதுவுமே, ஏறத்தாழ எவ்வித விதிவிலக்குமின்றித் தீண்ட செய்யப்பட்டது. தணிக்கையாளரின் அதிகாரம், தன்னிச்சையாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டது சில விஷயங்களைப் பொறுத்தளவில் அதனுடைய முடிவுகள் கேலிக்கூத்தை அண்மியதாக அமைந்தன.

அவசரகால ஆட்சியின் போதும் கூட இந்திய நீதித் துறை, விமர்சிக்கும் உரிமையையும் மாற்றுக்கருத்து தெரிவிக்கும் உரிமையையும் துணிச்சலாக ஆதரித்தது. சகல செய்தித் தாள்களையும் சஞ்சிகைகளையும், தத்தமது ஓடத்தின் பாய்களை ஒரு குறிப்பிட்ட கார்ப்புக்கு மட்டும் உகந்த விதத்தில் விரிப்பதோ,

ஒருவருடைய காலடியைப் பின்பற்றி மற்ற எல்லோரையும் வரிசையில் நடக்கச் செய்வதோ, அவர்களை ஒரே குரலில் பல்லவிபாடச் செய்வதோ, தணிக்கைக் கட்டளையின் கீழ் செயற்படும் தணிக்கையாளரின் கடமைக் கூறல்ல. தனது சட்ட விதிப்படியான அதிகாரங்களைப் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தை ஒரே சாயலில் வலுக்கட்டாயமாக உருவாக்கவோ மக்களை முளைச் சலவைக்கு உட்படுத்துவதற்குச் செய்தித்தாளுலகை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துவதற்கோ அவருக்குரிமை இல்லை. இணக்கமின்மை ஏற்காமை அல்லது விமர்சனம் கடுஞ்சொற்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரே காரணத்திற்காக அதன் பிரசுரத்தை தடை செய்யமுடியாது என்று பினோத்ராவ் எதிர் மஸோனி வழக்கில் மைல் கல் போன்றமைந்த தீர்ப்பில், பம்பாய் உயர் நீதி மன்றம் அழுத்திக்கூறியது.

“முச்சைத் திணறடிக்கும் வகையிலும் குரல் வளையை அமுக்கும் விதத்திலும் அமைந்த முகமுடியை” மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட தணிக்கைப் பணிப்புக்களை கண்டனஞ் செய்து, சிவைத்தியா எதிர் டி.பென்ஹா வழக்கில், குஜராத் உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. “பொது அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கும் உடனடி நோக்கத்துடன், அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் எந்தவொரு நடவடிக்கைக்கெதிராகவும் அமைதியாக எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தல் ஒவ்வொரு ஜனநாயகத்தினதும் தலையாய தேவையாகும்” என்றும் அந்நீதி மன்றம் கூறியது.

அவசர கால நிலைமை பற்றியும் அதன் கீழ் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும் கண்டனங்கள் எழுப்பப்படும் சாத்தியக்கூறுகள் இருந்தமையால், அவசரகால நிலைமையின் போது, பம்பாய் பொலீஸ் ஆணையாளர் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றை நடாத்துவதற்கு அனுமதி மறுத்தார். பம்பாய் உயர் நீதி மன்றம் எவ்வித தயக்கமுமின்றி அக்கட்டளையை செயலிழக்கச் செய்தது. மைக்கல் ஜோனின் சட்டஞானத்தால் உந்தப்பட்ட நீதியரசர், துல்லாபுர்கார், மன்றத்தின் தீர்ப்புடன் இசைந்துமரடி மாறாது பின்வருமாறு முழங்கினார்: “தற்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள அவசரகால நிலைமையின் கீழ்த்தன்னும் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை பயன்படுத்திய ராஷ்டிரபதியின் அவசரகால நிலை பிரகடனங்கள் நியாயப்படுத்த முடியாதவை என்றும் தேவையற்றவை என்றும் எந்தவொரு குடிமகனும் கூறுவதற்கு சட்டமுறைப்படியான உரிமை உண்டு: இந்த அவசர கால நிலைமைகள் சனநாயக ரீதியிலமைந்த மாற்றுக்கருத்தையும் விமர்சனத்தையும் அடக்குவதற்காகவே நீடிக்கப்படுகின்றன என்றும், இவை

முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுவதற்கு எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் சட்டமுறைப்படியான உரிமை உண்டு”

இந்தியாவில், மதம் மக்களின் வாழ்வில் முக்கியமான விதத்தில் வியாபித்துச் செல்லும் வகையில் பங்கு வகிக்கின்றது. மத நம்பிக்கைகளை அல்லது மதம்சார் பழக்க வழக்கங்களை தாக்குவதால், மத உணர்வுகள் மிக இலகுவாகத் தட்டியெழுப்பப்படுகின்றன என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இருந்தபோதிலும் இந்தியா, மதச்சார்பற்றதொரு சனநாயக அரசு என்பதையும் ஆஸ்திகர் நாஸ்திகர் ஆகிய இரு சாராரினதும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நாம் மறத்தலாகாது. மதத்தின் மகிமையை பாராட்டிப் போற்றுவதும் நாஸ்திகத்தை கண்டிப்பதும் உலோகாயவாதிகளைத் தண்டிப்பதும் அனுமதிக்கப்படலாமெனின், மதம், மக்களின் அபின் என்று எண்ணுவதும் சட்டமுறைப்படி அனுமதிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையிலான விழுமியங்களை சமாதானத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணுவதுடன் சம நிலைப்படுத்துவதற்கு இந்தியாவிலுள்ள நீதி மன்றங்கள் முயற்சி செய்துள்ளன. விமர்சிக்கப்படும் நம்பிக்கைகளின் உண்மை பொய் பற்றி நீதி மன்றங்கள் கவலைப்படுவதில்லை. ஒரு மதம் தொடர்பான அல்லது மத நம்பிக்கைகள் தொடர்பான, நிதானமான, மிதமான விமர்சனங்கள் அனுமதிக்கப்படலாம் என்பதே முடிவுகளைச் செய்வதற்கான போக்காக அமைந்துள்ளது. அத்தகைய விமர்சனம் எந்தவொரு மதத்தை, அல்லது அதன் தாபகர் அல்லது அம்மதத்தின் நடைமுறைகளை கேவலமாக இழிவுபடுத்தி வசைபாடுவதாக அமையும் அளவிற்கு இறங்கிவிடக் கூடாது. ஓர் பேச்சினது அல்லது எழுத்தினது தாக்கங்களை சீர் தூக்கிப் பார்க்கும்பொழுது, எந்தவொரு மாற்றுக்கருத்தையும் கண்டனத்தையும் குற்றமாகக் கருதும் மத வெறியர்களின் நியமங்களையன்றி, நியாயமான மனித நியமங்களையே நீதிமன்றங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன.

எஸ் ரங்கராஜன் எதிர் பி.ஜக்ஜீவன் ராம் வழக்கில், நமது உச்ச நீதி மன்றம் சகிப்பின்மையை பொறுத்துக் கொள்ளவில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு திரைப்படத்தின் ஆய்வுப்பொருளும் அது கையாளப்பட்டுள்ள விதமும், பொதுத்துறையில் தொழில் வழங்கல் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் இடம் ஒதுக்குதல் கொள்கைக்கு முரணானதென்று கருதிய ஒரு சமுதாயத்தின் சில பகுதியினர்,

அப்படம் திரையிடப்படுவதை வன் செயல்களினூடாக நிறுத்தப்போவதாக அச்சுறுத்தல் விடுத்தனர். தணிக்கைச் சபையினால் வழங்கப்பட்ட சான்றிதழை, சென்னை உயர் நீதி மன்றம் செயலிழக்கச் செய்தது. அத்திரைப்படம் திரையிடப்படுவதற்கு தடைவிதித்தது. உடனடியாக, உச்ச நீதி மன்றம் இத்தீர்ப்பை மாற்றியது. வன் செயல்களை மேற்கொள்ளப்போவதாகக் கூறும் அச்சுறுத்தல்களை காரணமாகக் கொண்டு கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் நசுக்கப்படலாகாதென்று நீதி மன்றம் விதித்தது. ஏனெனில், அது, சட்டஒழுங்கின் ஆட்சியை மறுப்பதற்கும், பலவந்தத்திற்கும் பயமுறுத்தலுக்கும் அடிப்பணிவதற்குச் சமமானதாகுமென மன்று கருதியது.

தேசீய கீதத்தைப் பாடுவதற்கு மறுத்த போதிலும், அது பாடப்பட்ட போது மரியாதையுடன் மௌனமாக எழுந்து நின்ற "ஜெஹோவாவின் சாட்சிகள்" என்ற மதப் பிரிவைச் சார்ந்த மூன்று மாணவர்கள் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதை தடுத்து நிறுத்தும் வண்ணம், உயர் நீதி மன்றத்தைத் தூண்டியது, சகிப்புத்தன்மைக்கு அந்நீதி மன்றம் கொடுத்த ஆழ்ந்த மதிப்பேயாகும். நீதி மன்றத்தின் சார்பில் பேசிய நீதி அரசர் சின்னப்ப ரெட்டி, "நம்முடைய மரபு சகிப்புத் தன்மையை எடுத்துரைக்கின்றது; நம்முடைய தத்துவம் சகிப்புத்தன்மையைப் போதிக்கின்றது நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் சகிப்புத்தன்மையை பழக்கத்தில்கொண்டுள்ளது, அதன் மகிமையை நாம் குறையாதிருப்போமாக" என்றுரைத்தார்.

நீதி மன்றத்தின் கணீரென்ற இச்செய்தியில் கவனஞ் செலுத்துவதே இத்தருணத்தின் கட்டாய தேவையாகும். ஒரு காலப்பகுதியின் மறுப்புக்கொள்கைகள் பெரும்பாலும் மறு காலப்பகுதியின் வேதவாக்காகி விடுகின்றது என்பதை எப்பொழுதுமே நினைவிற் கொண்டு சகிப்புத் தன்மை என்ற பண்பையும் மனோபாவத்தையும் நமது மக்களிடையே புகட்டுவதற்கு நாம் பாடுபட வேண்டும்.

மரி ஆன் செமேல்

இந்த வெளியீட்டுக்காகவே சிறப்பாக எழுதும் மரிஆன் செமேல் மதிப்பு மிக்கதொரு வைறஸ் பற்றிய ஆராய்ச்சியாளர். ஒல்லாந்திலும் சுவீற்ஸலாந்திலும் ஜேர்மனியிலும் கல்வி கற்ற இவர், மிருக மருத்துவம் (மியூனிச்) நுண்அணுக்கிருமிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி, நிணை நீர் ஆராய்ச்சி (பாஸ்டர் நிறுவகம், பரிஸ்) உயிர் இரசாயனவியல், உயிர் பௌதிகவியல் உயிர் அணுஆராய்ச்சி (ஸ்ட்ஸ்பேர்க்) என்ற துறைகளில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுள்ளார். பரிஸ்ஸிலுள்ள தேசிய விஞ்ஞான ஆய்வு நிலையத்தின் ஆராய்ச்சி அங்கத்தவராக 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணி புரிந்துள்ள இவர் ஏனைய துறைகள் உட்பட புற்று நோய் ஆராய்ச்சியிலும் “எயிட்ஸ்” நோய் தொடர்பான ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

பரந்தளவில் பயணஞ்செய்துள்ள (குறிப்பாக ஆசியாவில்) மரிஆன் செமேல் ஹவானா பல்கலைக் கழகத்தின் கோடைகாலப் பாடசாலைகளில் கற்பித்துள்ளார். பல தடவைகள் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்துள்ள இவர் கொழும்பிலுள்ள மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் விசர் நாய்க் கடி (ரேபீஸ்) பற்றியும் புற்று நோய் நச்சுத்தன்மை பற்றியுமான பரிசோதனை வேலைகளில் ஈடுபட்டதுடன், பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கு விரிவுரைகளையும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

விஞ்ஞான அறிவைப்பெறுதல் தொடர்ச்சியானதொரு செயல்முறையாகும். அவதானிக்கப்பட்ட இயற்கை நிகழ்ச்சிகளின் திப்ப நுட்பம் பயன்படுத்தப்பட்ட தொழில் நுட்பத்திறத்தில் தங்கியிருக்கும். அவதானிக்கப்பட்ட உண்மைகளை நிறுவுவதற்கு, அவதானிப்புக்களின் அடிப்படையில் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்விளக்கங்கள் முதலில் கருதுகோள்களாக வழங்கப்படுகின்றன. அதாவது, அவதானிக்கப்பட்ட உண்மைகளுக்குத் திருப்திகரமாக விளக்கங் கொடுப்பன போலத்தோன்றும் ஊகங்கள், இவை போதியளவு உறுதிப்படுத்தப்பட்டால், கருதுகோள்கள் கோட்பாடுகள் என்ற மதிப்பு நிலையைப் பெற்று இயற்கை விதிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அவதானிக்கப்பட்ட உண்மைகள் யாவற்றிற்கும் விதிகள் விளக்கங் கொடுக்க முடியாதுள்ளன என்று மேலதிக அவதானிப்புக்கள் காட்டிநிற்கும் வரையில்,

இவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்; மேலதிக அவதானிப்புகள் ஏற்படும் அத்தருணத்தில் இவை திருத்தப்படும், அல்லது இவற்றிற்குப்பதிலாகப் புதிய கோட்பாடுகள் இடம் பெறும். வேறு விதமாகக் கூறினால், உண்மையான ஓர் இயற்கை விதி மீறப்பட முடியாதது. அப்படி மீறப்பட்டால், அவ்விதி பிழையென்றாகுமே ஒழிய, உண்மைகள் பிழையாக மாட்டா. அவதானிப்பினால் உண்மைகள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. அந்த அவதானிப்பு திடப் நுட்பமுடையதாயின், உண்மைகள் கட்டாயமாகச் சரியானவையேயாகும். உண்மைகளின் விளக்கங்களாக அமையும் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் சரியானவையாக அமையலாம். எனினும், அவை, அபூர்வமான சந்தர்ப்பங் பளிளேயே முழுமையான உண்மையாக அமைகின்றன. புதிய விஞ்ஞான அறிவு, இவ்வாறான வினாக்களை எழுப்புகின்றது. அவதானிக்கப்பட்ட உண்மை, மெய்யாகவே ஓர் உண்மையா, அதாவது, அவதானிப்பிற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட தொழில் நுட்பம், சரியாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதா? கொடுக்கப்படும் விளக்கம் அறியப்பட்ட உண்மைகள் யாவற்றையும் கருத்திற் கொள்கின்றதா? அறியப்பட்ட உண்மைகள் யாவற்றையும் விளங்கும் ஆற்றல் படைத்த வேறெந்தக்கோட்பாடும் இல்லையா?

விஞ்ஞான அறிவைப் பெறுதல், ஓர் இயற்கையான செயன்முறையாக இருந்தால், எந்தவித சர்ச்சைக்கும் இடமில்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் படியோ (இணங்குதல்) ஏற்றுக்கொள்ளலாகாதென்றோ (இணக்கமின்மை) ஒருவரும் கூறப்போவதில்லை. உதாரணமாக, ஒரு மரத்தின் வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். எனினும் புதிய அறிவு, ஒரு வாழ்க்கைப் பாணியை முற்றாக மாற்றியமைக்கக்கூடிய புதிய தொழில் நுட்பங்களைப் பிறப்பிக்கலாம். விதிகளின் அடிப்படையாக அமையும் தத்துவ, அரசியல் சமயக் கோட்பாடுகளுடன் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் ஒருங்கே பக்கத்தில் காணப்படுகின்றன. இயற்கை விதிகளை போலன்றி, இவ்விதிகள் மனிதனால் ஆக்கப்பட்டவையாதலால் பிழையானவையாயிருக்கலாம். பெரும்பாலும் நிரூபிக்கப்பட முடியாத நம்பிக்கைகளை இவை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதனால், பிழையாக அமையக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் அதிகமாகும். இயற்கை விதிகளைப்போலன்றி இவ்விதிகள் மீறப்படும் பொழுது அவை தாமாகவே பிழையாகிவிடுவதில்லை. எதிர்மாறாக, அவ்விதி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதை மீறுபவர் தண்டிக்கப்படுகிறார்.

உண்மையில், இரண்டு வேறுபட்ட விடயங்களுக்கு, "விதி" என்ற ஒரே சொல் பயன்படுத்தப்படுவதனால், குழப்பம் ஏற்பட

இடமுண்டாகின்றது. மனிதனால் இயற்றப்பட்ட “விதிகள்” இயற்கை விதிகளின் இயல்புகளைக் கொண்டவையல்ல. அவை வித்தியாசமானவையாகக் கருதப்பட்டுக்கையாளப்பட வேண்டும். ஓர் இயற்கை விதிக்கும் மனிதனாலாக்கப்பட்ட விதிக்குமிடையில் முரண்பாடு இருக்குமேயானால், அங்கு எதைத்தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு இடமுண்டு: ஒன்றில் மனிதனால் இயற்றப்பட்ட விதிக்கு இணக்கம் தெரிவிக்க வேண்டும், அன்றேல் இயற்கை விதியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இச்சந்தப்பத்தில், இணங்காமை தண்டனைக்கு வழி வகுக்கலாம்.

சிறப்பறிஞர் அல்லாத ஒருவர், விஞ்ஞானரீதியான அறிவை இலகுவில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதென்பதால், இப்பிரச்சினை மேலும் சிக்கலாகின்றது. புதிய கண்டுபிடிப்புகளைப் பொறுத்தளவில் இது இன்னும் முக்கியமாகச் சிக்கலாகின்றது. கோட்பாடுகளை எப்படியோ விளங்கிக் கொள்ளலாம். உண்மைகளை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட தொழில் நுட்ப அறிவனுபவம் அற்ற ஒருவர், உண்மைகளை உறுதி செய்து கொள்வது கடினமாகும். நிலை நிறுத்தப்பட்ட பழைய கோட்பாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், அதாவது, நீண்ட காலமாக நம்பப்பட்டுவந்த “இயற்கை விதி” களைப் பொறுத்தமட்டில், அவை பெரிதும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியனவாக அமையாவிட்டாலும் கூட பார்க்கக்கூடிய வகையிலமைந்த மக்கள் பாராட்டுக்குரிய நிரூபணங்கள் இவற்றைப்பொறுத்தமட்டில் உண்டு.

இயற்கை விதிகளுக்கும் மனிதனாலாக்கப்பட்ட விதிகளுக்கும்மையான முரண்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும் இரண்டு “நிகழ்ச்சி வரலாறுகள்” உண்டு. இவை இணக்கத்தினதும் இணக்கமின்மையினதும் விளைவுகளை விளக்குவனவாக அமைகின்றன.

ஞாயிற்று மைய அண்டம் பற்றிய கலிலியோவின் விதி

அண்டத்தின் மையம் பூமி என்றும் சூரியன் சந்திரன் மற்றும் நட்சத்திரங்கள் என்பன வட்ட வழிகளில் பூமியை வலம் வந்தன என்றும், மிகப் பண்டைக்காலம் தொடக்கம் மக்கள் நம்பி வந்தனர். பூமியிலிருந்து, வெறுங் கண்களால் பார்க்கும் போது கண்ணுக்குப் புலப்படும் “தெய்வீகக் கூட்டங்கள்” தோற்றத்தளவில் இயங்கும் முறைக்கு இக்கோட்பாடு விளக்கமளித்தது. நாட்காட்டிகளையும் கடற் பிராயாண அட்டவணைகளையும் கணிப்பதற்கு இக்கோட்பாடு இடமளித்தது. எனினும், இக்கோளங்கள் முழு நிறைவானவை அல்ல என்பதைக் கணிப்புக்கள் காட்டி நின்றன. இந்த

அசைவுகளுக்கு விளக்கங் கொடுப்பதற்கு ஒரே நேரத்தில் நிகழும் வித்தியாசமான கோளங்கள் தேவைப்பட்டன.

கிரேக்க தத்துவ ஞானிகள், சிறப்பாக அரிஸ்டோட்டல் இக்கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். இக்கோளங்கள் டெமியகஸ் என்ற கடவுளினால் படைக்கப்பட்டன என்று பிளேட்டோ கூறினார். இத்தத்துவம் அரேபிய விஞ்ஞானிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டது. இத்தகைய விஞ்ஞானிகளுள் பிரபலமாவார் அவரோஸ், இவர்களினூடாக இத்தத்துவம் கிறிஸ்தவர்களைச் சென்றடைந்தது. அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கிரேக்க கடவுள் டெமியகஸ்விற்குப் பதிலாக அராபியர் அல்லாவையும் கிறீஸ்தவர்கள் ஜெஹோவாவையும் அமர்த்திக் கொண்டனர். அண்டம் பற்றிய இக்கோட்பாடு உண்மையானதென்று கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் முடிவு செய்தனர். இது பிபிலிய நூலிலும் குறிப்பிடப்பட்டது. எனவே, கிறிஸ்தவ உலகில் அரிஸ்டோட்டலின் கோட்பாடு இயற்கை விதியாகவும் அதே சமயம் மனிதனால் ஆக்கப்பட்ட விதியாகவும் முரண்பாடு எதுவுமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது ஓராயிரம் ஆண்டுகளாக அவ்வாறே நிலைத்து நின்றது. 15ஆம் நூற்றாண்டில் கொப்பர்நிக்கஸ் ஒரு புதிய கருதுகோளை முன் வைத்தார். அதன் படி, பூமியும் கோள்களும் சூரியனைச் சுற்றி வலம்வந்தன. இக்கருதுகோள் கணிப்புக்களை இலகுவாக்கியது. கணிதவியலாளர்களும் இதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். எனினும், திருச்சபை இதைச் சந்தேகத்துடன் நோக்கியது. நூறு ஆண்டுகளாக இது பற்றிய கலந்துரையாடல்கள் இடம் பெற்றன; சில வானியலாளர்களும் கணித மேதைகளும் கொப்பர்நிக்கஸின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும் பிபிலிய நூலின் கருத்திற்கு இசைந்ததாகப் பழைய நம்பிக்கைகள் இருந்தமையினால் பலரும் அவற்றையே ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்நூறு ஆண்டுகளில் மதத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களைத் திருச்சபை சகிப்புத்தன்மையுடன் நடத்தவில்லை. சமயத்துறை சார்ந்த தண்ட உயர்முறை மன்றம் அதிக வலிமையிலும் கடுரத்திலும் தீவிரமாக மாறியது. 1633இல், மேலதிகமான அத்தாட்சிகளின்றி கோபர்நிக்கஸ்வின் கோட்பாடுகளை ஆதரித்த கியோர்டானோ புறானோ சமய பேதமுள்ளவர் (அதாவது, இணக்கமின்மையானவர்) எனக் கருதப்பட்டு, உயிருடன் எரிக்கப்பட்டார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், வியாழன் என்ற கோளிற்குரிய சந்திரன்களைப் பார்ப்பதற்குப் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தூர நோக்குக் கண்ணாடியைப் பயன்படுத்தி, சில சமயங்களில் அச்சந்திரன்கள் வியாழனுக்குப் பின்புறமாக மறைந்தன என்பதை கலிலியோ கலிலி

அவதானித்தார். வியாழனானது, ஒரு கோளத்தில் ஆடாமல் அசையாமல் பொருத்தப்பட்டிருந்தால், இது சாத்தியப்படாது. ஆகவே, கோளங்கள் பற்றிய கோட்பாடும் அத்துடன் அரிஸ்டோட்டலின் கோட்பாடு முழுவதும் பிழையாக இருத்தல் வேண்டும். கலிலியோ ஒரு புதிய கோட்பாட்டை முன்வைத்தார்: சூரியனே அண்டத்தின் மையமாகும். பூமியானது தன்னைத்தானே சுற்றியவாறு சூரியனையும் சுற்றுகிறது. கோள்களின் சந்திரன்கள் கோள்களைச் சுற்றுவது போல, சந்திரன் பூமியைச் சுற்றுகிறது. பூமியே அண்டத்தின் மையமென்றும் அண்டத்தைப் படைத்த கடவுளின் உருவமாகிய மனிதனே உன்னதமான படைப்பு என்றும் நம்பிய திருச்சபையின் விதிக்கு நேர் மாறாக இப்புதிய கோட்பாடு அமைந்தது. இதற்கெதிராகத் திருச்சபை செயற்பட்டது. சமயத்துறை சார்ந்த தண்ட உயர்முறை மன்றம், சமய பேதமுள்ளவன் என்று கூறி, கலிலியோவைக் கைதுசெய்தது. கலிலியோ கலிலி தனது கோட்பாடு தவறு என்று ஏற்றுக்கொண்டு அதைக் கைவிட வேண்டியதாயிற்று அதாவது, இணங்கிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அல்லது, சமய பேதமுள்ளவன் என்று கருதப்படுவதற்கு இடங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் தனது கோட்பாட்டைக் கைவிட்டார். சமயத்துறை சார்ந்த தண்ட உயர் முறை மன்றத்தின் கடுமையான மேற்பார்வையின் கீழ் தனது எஞ்சிய வாழ் நாளைக் கழித்தார் எனினும், திருச்சபை, சமயத்துறை சார்ந்த தண்ட உயர் முறை மன்ற நடவடிக்கையை முற்றாக மறுக்காமல் 1992இல் தான் கலிலியோவை மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டது. சமயத்துறைசார்ந்த தண்ட உயர் முறை மன்றம் அதிக அதிகாரம் பெற்றிராத நாடுகளிலேயே முதன்முதலில் கலிலியோவின் கருத்துக்கள் பின்பற்றப்பட்டு, நவீன பௌதிகத்திற்கு வழி கோலியது. அண்டத்தின் மையம் பூமியல்ல, சூரியனும்ல்ல என்பதையும் அண்டத்திலுள்ள ஏனைய மண்டலங்களுள் ஒன்றினுடைய ஒரு பகுதியே இவை என்பதையும் நாம் இன்று அறிவோம்.

பரம்பரையாகப் பெறப்பட்ட இயல்புகள் கைமாறிவருகின்றன என்ற லெஸென்கோவின் கோட்பாடு

பரம்பரையாகப் பெறப்பட்ட இயல்புகள் கைமாறிவருகின்றனவா என்ற வினா இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் புதியதொன்றாக இருக்கவில்லை. ஒருவருடைய வாழ்க்கைக் காலத்தில் பெறப்பட்ட இயல்புகளோ அன்றிப் பாரம்பரிய இயல்புகளோ, அவருடைய சந்ததியினருக்குக்

கைமாறிவருகின்றன என்று நீண்ட காலமாக மக்கள் நம்பி வந்துள்ளனர். பெறப்பட்ட இயல்புகளும் பாரம்பரிய இயல்புகளும் நுண்ணிதாச வேறுபடுத்தப்பட்டு பிரிக்கப்படவில்லை. பௌதிக இயல்புகள் யாவும் பாரம்பரியத்திற்கு உரியவை என்றும் பிறப்புரிமை மாறல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்றும் சொல்லப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், இவ்வாறான மாறல்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பிருந்த இயல்புகளுக்கு மேலாக நன்மைகளை வழங்கக்கூடியனவாக அமையின், இத்தகைய மாறல்கள், தெரிவு அடிப்படையில் கைமாறிவருகின்றன என்றும் டார்வின் கருதினார். 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், பௌதிக இயல்புகள் பெற்றோரிடமிருந்து பிள்ளைக்குக் கைமாறுகின்றன என்பதற்குக் கணித முறையிலான சான்றுகளை கிரெகர் மென்டெல் என்பவர் முன்வைத்தார். ஜம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், மோர்கனும் வீஸ்மன்னும் நவீன மரபியலுக்கான அடிப்படையை நிறுவினார்கள். இவ்வாறாகக் கைமாற்றப்படக்கூடிய இயல்புகள் உயிரணுவின் ஒரு கூறாகவுள்ள நிறமூர்த்தங்களில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்று இவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இவ்வாய்வுகளை இலகுவாக்குவதற்காக கிரெகர் மென்டெல் பட்டாணிக் கடலையையும்¹ மோர்கன், வீஸ்மன் ஆகியோர் ட்றொசொவிலா என்ற பழத்தில் மொய்க்கும் ஈயையும் பயன்படுத்தினார்கள். பட்டாணிக் கடலையோ ட்றொசொபில்லா என்னும் ஈயையோ கமத்தொழிலுக்கு அல்லது விலங்கு வேளாண்மைக்கு முக்கியத்துவமுடையவை அல்ல. பாரம்பரியக்கைமாறலுக்கான பௌதிக அடிப்படை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னரே இது வெளிப்பட்டது. 1953 ஆம் ஆண்டில் வொட்ஸன், கிறிக் ஆகிய விஞ்ஞானிகள், டி.ஒட்சிரைபோ நியூக்கிளிக் அமிலம் (DNA) அணுத்திரண்மங்களே பிறப்பு மூலவியல் தகவல்களைக் கைமாற்றுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டினார்கள். இத்தகவல்கள் ஏனைய அணுத்திரண்மங்களுக்கு எவ்வாறு கைமாற்றப்படுகின்றன என்பதையும் தனியாளின் பண்பியல்பைப் புரதங்கள் தீர்மானிக்கின்றனவா என்பதையும் வ்யூப்பும் ஜேகப்பும் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இத்தகைய ஆராய்ச்சி முடிவுகளிலிருந்து, சில நவீன கண்டுபிடிப்புகள் பிறந்தன. உதாரணமாக, ஒட்டுண்ணித் தாக்கத்தை எதிர்க்கக்கூடிய இயல்பையும் உயர் தாழ் வெப்பநிலைகளைத் தாங்கக்கூடிய

1. பட்டாணிக் கடலை என்பது ஒரு பூ இனமாகும். இது தூய கலப்பற்ற இனமாக இருப்பின், சிகப்பாகவும், வெள்ளை நிறமாகவும் கலப்பினமாக இருப்பின் இளஞ்சிகப்பு நிறமாகவும் இருக்கும்.

இயல்பையும் கொண்டதுமான பல்வேறுபட்ட பிறப்புமூல இயல்புகளைக் கொண்ட தாவரங்களைக் குறிப்பிடலாம். மேலும், அண்மைக்காலத்தில் மரபியல் நோய்களைக் குணப்படுத்தும் சாத்தியப்படக்கூடிய சிகிச்சைகளைக் குறிப்பிடலாம். லெஸென்கோ என்பவரின் காலத்தில் (1920-1950) மரபியல் என்பது பெருமளவில் கோட்பாட்டளவிலேயே இருந்தது.

லெஸென்கோ ஒரு பயிராக்கவியலாளராவார். இவரும் மைச்சேரினும் சேர்ந்து செய்த தாவரஆய்வுகளிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவர் தனது கோட்பாடுகளை வகுத்தார். சூழலை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் தாவரங்களின் பண்பியல்புகளைச் சிறிது மாற்றியமைக்கலாம் என்பதை இவர்கள் அவதானித்தார்கள். மாரிக் காலத்தானியங்களைச் சில வாரங்களுக்கு உறைதட்பவெப்ப நிலையில் களஞ்சியப்படுத்தி வைத்தால், அவை அதிக விளைச்சலைத் தரும்படி செய்யலாம். இளவேனிற் காலத்தில் பயிரிடப்பட்ட உருளைக் கிழங்குகளை விட, கோடை காலத்தில் பயிரிடப்பட்டவை, அதிக விளைச்சலை வழங்கின. ஓட்டும் முறையின் மூலம் இனக் கலப்படைந்த பழ மரங்கள், புதிய சிறந்த பழங்களைத் தோற்றுவித்தன. இந்த உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பிறப்புமூல இயல்புகளன்றி, சூழலே ஒரு தனியாளின் பண்பியல்புகளைத் தீர்மானிக்கின்றன என அனுமானித்தார் லெஸென்கோ. தாவரங்களை பற்றிய இம்முடிவு சகல உயிரினங்களுக்கும் பொருந்தும் என்று பொது விதியை அனுமானித்தார். தாவரங்களைப் பற்றிய இவருடைய அவாதானிப்புக்கள் உண்மையானவையாக இருந்த போதிலும், அவற்றிற்கு அவர் அளித்த விளக்கங்கள் தவறானவையாக இருந்தன. மாரி காலத்தானியங்கள் உறைதட்பவெப்ப நிலையில் களஞ்சியப்படுத்தப்படும் போது அவற்றிலுள்ள தாவர ஒமோன்கள் தூண்டப்படுதலே அத்தானியத்தின் விருத்திக்குக் காரணமாகின்றது. பயிர் செய்யப்பட்டதும் இத்தானியம், நல்ல விளைச்சலைத் தருவதற்கு வேண்டிய உகந்த நிலைமைகளைப் பெறுகின்றது. ஆனால் இத்தருணத்தில் தாவர ஒமோன்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. மேலும், லெஸென்கோவின் பரிசோதனைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட உருளைக் கிழங்குகள், ஈரத்தன்மை வாய்ந்த இளவேனிற் காலத்தில் மிகத் துரிதமாகவும் உலர் கோடை காலத்தில் மெல்ல மெல்லமாகவும் விருத்தியடையக்கூடிய ஒரு வகை நோய் நச்சுக்கோளத்தினால் தாக்குதல்களுக்குட்பட்டன, எனவே, கோடை காலத்தில் விளைவிக்கப்பட்ட உருளைக்கிழங்குகள், இளவேனிற் காலத்தில்

விளைவிக்கப்பட்டவற்றை விடக் குறைந்த அளவில் நச்சுக்கிருமிகளால் தாக்கப்பட்டதுடன் கூடிய விளைச்சலையும் வழங்கின. லெஸென்கோ இப்பரிசோதனைகளைச் செய்த போது, இந்த நச்சுக்கிருமி பற்றி அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. தாவரங்கள், ஒட்டுதல் முறைக்கு உட்படுத்தப்படும் போது, அந்த ஒட்டுக்கிளை ஒரே இனமாகவோ வேற்றினமாகவோ இருந்தபோதிலும் ஒட்டுத் தண்டும் ஒட்டும் கிளையும் வளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய இரசாயனப் பதார்த்தங்களைத் தம்மிடையே பரிமாறிக்கொள்கின்றன. மேலும், பல்லினச் சேர்க்கை பன்மடியம் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுக்கின்றது. அதாவது நிற மூர்த்தங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பற்கு வழிவகுத்து தாவரங்களின் வலிமையை அதிகரிக்கச் செய்யலாம். மேலே தரப்பட்ட உதாரணம், உண்மையில், பிறப்பு மூலவியல் மரபியல் சார்ந்த ஒரு கருத்தாகும். எனினும், இது, அத்தருணத்தில் இனங்கண்டு கொள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை.

ஒரு தாவரத்தினதும் அல்லது வேறு எந்தவோர் உயிரினதும் இயல்புகளைச் சூழல் நிச்சயமாகச் சிறிது மாற்றியமைத்த போதிலும் இவ்வியல்புகள் அவற்றின் சந்ததியினருக்குக் கைமாறுவதில்லை. தாவரத்தின் அடிப்படை இயல்புகள் மாற்றத்திற்குள்ளாவதில்லை. எனினும், அதே விளைவுகளைப் பெற வேண்டுமேயானால் எந்தவொரு புதிய பரம்பரையும் அதே சூழல் நிலைப்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். லெஸென்கோ தனது கோட்பாடுகளைப் பிரகடனப்படுத்திய போது, மக்களின் இயல்பு அவர்களின் வகுப்பினாலேயே, அதாவது சூழலினாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றதென்றும் முன் முடிவு செய்த இயல்பு, அதாவது பிறப்பு மூலவியல்பு எதுவும் இல்லை என்பதுமே சோவியத் ஒன்றியத்தின் உத்தியோகபூர்வமான போக்காக இருந்தது. உணவுப் பற்றாக்குறையும் நிலவியதால், கூடிய விளைச்சலை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய எதற்கும் ஸ்டாலினின் தலைமையில் இயங்கிய அரசியல்வாதிகள் தமது ஆதரவை நல்கினர். அத்தருணத்தில் சோவியத் ஒன்றியத்தில் பிறப்பு மூலவியலாளர்கள் இருந்தனர். அவர்கள், லெஸென்கோவின் கோட்பாடுகள் பிழை என்று கூறாத அதே வேளையில், அவருடைய கோட்பாடுகள் தவறான வழியில் இட்டுச் செல்கின்றன என்றார்கள். பல்வேறு வகையான உயிரினங்களின் தோற்றம் பிறப்பு மூலவியல் என்று அவர்கள் வாதாடினார்கள். சோவியத் ஒன்றியத்தின் விஞ்ஞான கல்விக் கழகம் இது தொடர்பாக ஒரு தர்க்கவாதத்தை நிகழ்த்தியது. இதன் விளைவாகப் பிறப்பு மூலவியலைக் கற்பித்தலும் அத்துறையில் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதும் தடை செய்யப்பட்டது.

லெஸென் கோவின் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் செயலாற்றுவதற்கு மறுத்த பிறப்பு மூலவியலாளர்கள் தமது தொழில்களை இழந்தனர். பின்னர் பலர் சிறையிடப்பட்டு அரசின் தத்துவத்திற்கு இணங்காதவர்கள் என்ற நிலையில் இறந்தார்கள். இதன் பயனாக, சோவியத் ஒன்றியத்தில், உயிரியல் விஞ்ஞானம் 20 ஆண்டுகள் வரை பின்தங்க வேண்டியதாயிற்று. மிகச் சில கண்டுபிடிப்புக்கள் மட்டுமே இடம் பெற்றன; இளம், பிறப்பு மூலவியலாளர்கள் எவரும் உருவாகவில்லை. லெஸென் கோவின் கோட்பாடுகள் விவசாயத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டதனால் ஆபத்தான விளைவுகளே ஏற்பட்டன. அவரது யோசனைகள் குறிப்பிட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் மட்டுமே வெற்றியளித்தன. பெருமளவில் காணப்பட்ட வேறு சூழ்நிலைகளில் அவை வெற்றியளிக்கவில்லை. இதனால் பயிர் விளைச்சல் நாசமடைந்தது. அத்துடன் நாட்டின் பொருளாதாரம் எதிர்மறையான பாதிப்படைந்தது.

தெரிந்த சகல உண்மைகளினதும் பின்னணியில் பொருத்தமற்றதாகக் காணப்படுகின்றது என்பது நிச்சயமானதுடன் அவ்வியற்கை விதி மாற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதைவிட்டு, இவ்விடயத்தில், தவறானதொரு கோட்பாடு, மனிதனால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைப் போலக் கணிக்கப்பட்டு, ஆதரிக்கப்பட்டது.

சோவியத் ஒன்றியம் போன்ற சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு இணங்காதோருக்கு கடினமான நிலையை ஏற்படுத்தும் இதனால் அவர்கள் துன்பமடைவார்கள் எனினும், தாம் இணங்கவில்லை என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டிக்கொள்ளாத பலர், தனிப்பட்ட முறையில் பிறப்பு மூலவியலைத் தொடர்ந்து கற்று வந்தனர். இதன் விளைவாக ஸ்டாலினுடைய இறப்பின் பின்னர் பிறப்பு மூலவியலின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை அகற்றப்பட்டதும், உயிரியல் விஞ்ஞானங்கள் மிகவும் துரிதமாக மீட்சி பெற்றன.

உத்தியோக பூர்வமான விஞ்ஞானக் கோட்பாடொன்றுடன் இணங்காதிருத்தல் பெரும் பயனை விளைவிக்கலாம் என்பதை இந்த இரண்டு உதாரணங்களும் காட்டி நிற்கின்றன. இயற்கை விதி ஒன்றிற்கும், மனிதனாலாக்கப்பட்ட சட்டம் ஒன்றிற்கும் இடையில் மோதல் ஏற்படும் பொது, மனிதனால் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் பொருத்தப்பாட்டையே ஆராய வேண்டும். ஏனெனில், பிழையானதோர் இயற்கை விதி உண்மைகளினால் நிராகரிக்கப்படும் போது அவ்விதி, அதன் பின்னர் விதி என்று கொள்ளப்பட மாட்டாது. மனிதனால் இயற்றப்பட்ட சட்டம் பிழையான இயற்கை விதியின் விளைவுகளை ஆதரிப்பதைப் பரந்துபட்ட இணங்காமை முன்னின்று தடுக்கலாம். சகல

தொழில் நுட்பப் பிரச்சனைகளையும் விளங்கிக் கொள்வது அவசியமில்லை. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இது சாத்தியமுமில்லை ஒரு கோட்பாடு தொடர்பாகக் கொடுக்கப்படும் காரணங்கள், உண்மைகளைத் தவிர வேறெதையாவது அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தால், ஐயத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அது போதியதாக அமையலாம். செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய எந்தவோர் இயற்கை விதியும் சந்தேகத்துடனேயே நோக்கப்பட வேண்டும். செயற்படுத்துதல், இணங்காதோர் உடல் மீதான அல்லது அவர்தம் பொருளாதாரம் தொடர்பான நெருக்குதல்களை ஏற்படுத்தல் முதல், இணங்காமைக்குத் தடைகள் ஏற்படுத்தும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அனுமதி வழங்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் தவிர்ந்த ஏனைய கோட்பாடுகளை மதிப்பிழக்கும் வகையில் பொய்களைப் பரப்பும் வரை, பல்வேறு வடிவங்களைப் பெறலாம்.

பிரசார வடிவிலமைந்த பொய்களைப் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் கண்டுபிடித்து விடலாம். ஒரு கோட்பாடு தொடர்பான உண்மைகளை முன்வைத்து, அவற்றின் செல்லுபடித் தன்மைகளை எடை போடுவதற்குப் பதிலாக, உணர்ச்சிகளையும் நம்பிக்கைகளையும் கிளறும் வகையில் வேண்டுகோள் விடுக்கப்படுகின்றது. உண்மைகள் திரிக்கப்படுவதைக் கண்டுபிடித்தல் மிகக் கடினமாகும். இதைச் செய்வதாயின், பல்வேறு மூலாதாரங்களிலுமிருந்து பெறப்பட்ட அறிக்கைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அவற்றுட் சிலவேனும் பாரபட்சமற்றவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டவை என்பதை உறுதி செய்துகொள்ளவும் வேண்டும்.

இணங்காமையானது, விஞ்ஞானக்கோட்பாடுகளை எதிர்த்து நிற்கக்கூடியதும் உண்மைகளைப் பற்றிச் சுதந்திரமாக வாதிடக்கூடியதுமான நிலைமைகளை உருவாக்கும் போது, அது, முதல் ஆதரவாளர்களுக்கும் அக்கோட்பாடுகளின் விளைவுகளினால் பாதிப்படையப் போகும் மக்களுக்கும் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பெறுமதி மிக்கதாக அமையும்.

நொபெல் பரிசு சொற்பொழிவு (1980)

1980 ஆம் ஆண்டின் இலக்கியத்திற்கான நொபல் பரிசு, 1911 ஆம் ஆண்டு பிறந்த போலந்து நாட்டு கவிஞர் ஷெஸ்லோ மிலோஸ்ஸிற்கு வழங்கப்பட்டது. அவர் பரிசை ஏற்றுக்கொண்டு சொற்பொழிவு நிகழ்த்துகையில், தன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த சில ஆய்வுப் பொருட்களைப்பற்றிக் கருத்துரைத்தார். நாடுகடத்தப்படல் (இவர் பல ஆண்டுகளாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தவர்) அதிகாரத்திற்குப் பணிவாகவன்றி, உண்மைநிலைக்கும் மொழிக்கும் விசுவாசமாக இருத்தலிலே கவிதை மீதான கடமைப்பாடு தங்கியுள்ளது. அவருடைய உரையில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

“இன்று ஒரு கவிஞரை நாடுகடத்துவது அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்பாகும். சிக்கலேதுமற்ற செயற்பாடு அதாவது, எவனுடைய கையில் அதிகாரம் இருக்கின்றதோ, அவன், தணிக்கைமூலம் விதிக்கும் தடைகளுடன் சொற்களின் கருத்துக்களையும் மாற்றுவதன் மூலம் மொழியையும் கட்டுப்படுத்த முடிகின்றது என்பதுதான் அந்தக்கண்டுபிடிப்பு. ஒரு விசித்திரமான தோற்றம் காணப்படுகின்றது: சிறைப்பட்டிருக்கும் ஒரு சமுதாயத்தின் மொழி, நின்று நிலைக்கக்கூடிய சில தன்மைகளை பெறுகின்றது; உண்மையாக உள்ள வலயங்கள் பெயரில்லை என்ற ஒரே காரணத்தினால் முற்றாக அழிந்தொழிந்துபோகின்றன..... எப்படியிருப்பினும், பரிசேர்தனை மட்டத்திலான கவிதைகளையும் உரைப்பகுதிகளையும் உருவாக்குவதை உள்ளடக்கிய ஒரு செயலாற்றல் தமது எல்லைக்குள் சுயாதீன எடுத்துக்காட்டு முறைமையாகக் கருதப்பட்டின் அதை, அரசு ஏன் சகித்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதற்கு எதுவிதக் காரணமும் இல்லை. உண்மையைத்தேடி, ஒரு கவிஞர், கடன் வாங்கப்பட்ட மொழி நடைகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்வதற்கு இடைவிடாது பாடுபடுகிறார் என்று நாம் எடுத்துக் கொண்டால் மட்டுமே, அவர் பயங்கரப்பேர்வழியாவார். ஓர் அறையில் இருக்கும் யாவரும் ஒரு மனதாக சதிசெய்பவர்கள் போல் மெளனமாக இருக்கையில், உண்மையை எடுத்துக் கூறும் ஒரு வார்த்தை, ஒரு துப்பாக்கிவெடி போல் மெளனத்தைக்கலைக்கும்.

டேவிட் பூல்டன்

ப்ராண்டிசெக் க்ரீகல்

செக்கஸ்லோவாக்கியாவில், 1989 ஆம் ஆண்டு நொவம்பர் மாதம் “வெல்வெட் புரட்சி” ஏற்பட்ட காலம். ப்ராக் வசந்த (1960களின் நடுக்கூற்றில் தாராளப்போக்குடைய சீர்திருத்தங்கள் தொடக்கம், அச்சீர்திருத்தங்களை நசுக்கிய வோர்சா ஒப்பந்தப் படையெடுப்பு வரையிலுமான) காலப்பகுதிச் சூழலில், சுதந்திரமாக கலந்துரையாடும் வாய்ப்பு இறுதியாகச் சாத்தியமாகியுள்ளது. அக்காலப்பகுதியில் நன்கறியப்பட்ட அரசியல்வாதி அலெக்ஸாண்டர் டூப்செக். இவர் “மனிதத் தன்மை காட்சியளிக்கும் சோஷலிஸம்” என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்தவர். அச்சமயம் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவராக விளங்கிய இவர், சோவியத் யூனியனுடன் தனது வீழ்ச்சியைத்தானே பேசித்தீர்க்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர். டூப்செக்குக்கு முழுஅளவில், புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டது செக்கஸ்லோவாக்கியப் பாராளுமன்றத்தின் தலைவராக இவர் இருந்தார்.

வெளிநாட்டில் அதிகம் அறிந்திருக்கப்படாத, 1968 ஆம் ஆண்டின் மற்றொரு சுதாநாயகன் ப்ராண்டிசெக் க்ரீகல் (1908-1979). பத்திரிகையாளர் டேவிட் பூல்டன் 1990ல், இக்கட்டுரையை எழுதியபோது வாதிட்டதுபோல, க்ரீகலின் “ஆவி, 1990ல் தமது நாட்டை மறுசீரமைக்கும் பணியிலீடுபட்டவர்களுக்கு பயனுள்ள செய்தியொன்றைத் தெரிவிக்கிறது.”

செக்கஸ்லோவாக்கியாவில் ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட மாணவர்களுக்கும், தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையிலான கலந்துரையாடல்களில் புதிய பெயர் ஒன்று பிறப்பெடுக்கிறது. அது ஆவி ஒன்றின் பெயர் : வைத்திய கலாநிதி ப்ராண்டிசெக் க்ரீகல்.

1968ல் ப்ராக் வசந்தத்தின் சீர்திருத்தங்களைக் கொன்றொழித்த உடன்படிக்கை முதற்குறிப்பில் கைச்சாத்திட மறுத்த செக் தலைமைப்பீடத்துப் பிரதிநிதிக் குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒருவரான க்ரீகல், மொஸ்கோவில் சிறைக்கைதியாக வைக்கப்பட்டார். டூப்செக் முதலில் மறுத்தாலும் இறுதியில் கைச்சாத்திட்டார். க்ரீகல் மறுத்தார். இவரின் கையொப்பத்தை ப்ரெஷ்னெவ் பெறவேயில்லை.

21 வருடங்களுக்கு முன் நடந்த படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற “துப்பாக்கிமுனைப் பேச்சுவார்த்தை” களின் ஒவ்வோர் விபரமும் உண்மையை அறியும்

வேட்கையுடைய ஒரு புதிய பரம்பரையினால் இன்று அகழ்ந்தெடுக்கப்படும் பொழுது, ப்ராக் வசந்தத்தை அங்குராப்பணம் செய்து, பின்னர் மாரிகாலத்தின்போது காட்டிக்கொடுத்த தடியர்களுக்கு தலைமை தாங்கியவர்களையும் மீண்டும் மீண்டும் இனங்காட்டும் பொருட்டு க்ரீகலின் ஆவி திரும்பிவந்துள்ளது.

க்ரீகல் ஒரு முக்கிய கொம்ப்யூனிஸ்ட் முதுவர் ஆவார். ஸ்பானிய உள்நாட்டு யுத்தத்திலே, சர்வதேசத் தொண்டர் படைக்குத் தனது வைத்திய, இராணுவ ஆற்றல்கள் இரண்டையும் அர்ப்பணித்திருந்தார். (இவரை 1968ல் மொஸ்கோவுக்கு பலாத்காரமாக அழைத்துச் சென்ற சோவியத் இராணுவ உத்தியோகத்தர்களில் ஒருவர், சர்வதேசப் படையில் இவருடன் பணிபுரிந்த சக உத்தியோகத்தர் என்பதும் ஒரு முரண் நிகழ்வு). ஹிட்லருக்கு எதிர்ப்புக் காட்டிய தலைமறைவான கொம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கீழ்மட்டத்திலிருந்து இவர் மேலுயர்ந்தவர். 1948ல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றத் துணிந்தவர்களில் இவரும் ஒருவராக இருந்ததுடன், பதவிகளிலிருந்து விரும்பத்தகாதவர்களை அகற்றுவதிலும், 1950களில் இடம்பெற்ற போலித்தோற்ற விசாரணைகளிலும், இவர் பங்குபற்றினார்.

ஆயினும், 1967 அளவில், ஸ்டாலினின் கட்சிக்கும், தமது நாட்டுத்தலைவர் அன்டோனின் நொவோடினிக்கும் எதிராகவும் சவால்விடத் தயாராயுள்ள மத்திய குழு உறுப்பினர்களில் ஒருவராக, டீப் செக்குடன் க்ரீகல் வெளிப்பட்டுத் தோற்றமளித்தார். வரவிருக்கும் வசந்தத்தின் முதல் இளங்காற்று ப்ராக் எங்கும் வீசத்தொடங்கியது. நொவோட்னியின் உடனடி எதிரொலி அடக்குமுறையாகியது. டீப் செக் எச்சரிக்கையாய் இருக்கும்படி வலியுறுத்தினார். மேலாண்மை உறுப்பினர்களிடையே இரகசிய வாக்கெடுப்பு, அதாவது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்துக்கு, இருக்கவேண்டுமென க்ரீகல் கட்டுமட்டின்றி முன்மொழிந்தார்.

நொவோடோனி 1968 ஜனவரியில் பதவியிலிருந்து வீழ்த்தப்பட்ட பொழுது, (மாணவர் ஆர்ப்பாட்டங்களை அடக்கக் காட்டுமிராண்டி முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால் விரைவுபெற்ற), “தேசிய முன்னணி” யின் தலைவராக, க்ரீகல் நியமிக்கப்பட்டார். கொம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மேலாதிக்கத்துக்குப்பணிந்து கொம்ப்யூனிஸ்ட் அல்லாத கட்சிகளும் குழுக்களும் தமது குரல்களை எழுப்பும் ஒரேயொரு சட்டத்துக்குட்பட்ட கருத்தரங்காக “தேசிய முன்னணி” செயற்பட்டது. 20வருடங்களாக, அந்த முன்னணி கட்சியின் ஊதுகுழலாகச் செயற்பட்டது. ஆயினும், உண்மையான

கொள்கை உருவாக்க அமைப்பாக “உரையாடல்களும் பல்வேறுபட்ட கருத்துரைகளும் பரிமாறும் இடமாக” அதனைப் புதுப்பிக்கவேண்டும் என க்ரீகல் முன்மொழிந்தார். ஆயினும், முன்னணிக்குள்ளிருந்த சிலர் வேறு ஒன்றை விரும்பினர்: டூப் செக்கின் சீர் திருத்தப்பட்ட கொம்யூனிசத்துடன் சம்பந்தப்படாத, “மனிதத்தன்மை காட்சியளிக்கும் சோஷலிசத்துடன்” இனங்காணக்கூடிய திறந்த எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் அப்பாற் செல்லக்கூடிய, சட்டபூர்வமான சுதந்திர ஜனநாயகக் கட்சியை அவர்கள் விரும்பினர். க்ரீகல் அந்தக்கட்டத்தில் அவ்வளவு தூரம் போகமுடியவில்லை. சீர் திருத்தவாதிகள் முன்னணியை, பன்முகப்பட்ட உணர்வலைகளால் விழித்தெழுப்பக்கூடிய முத்தத்திற்காகக் காத்திருந்த துயிலெழா அழகியாகக் கண்டனர்.

இவ்வாறே சோவியத் யூனியனும் இதனைக்கண்டது: கவிழ்ப்புக்குதவும் சீர்திருத்த அணிவகுப்பாகவே அது இதனை அர்த்தப்படுத்தியது. செக்கல் லோவாக்கியாவுக்கும், சோவியத்யூனியனுக்குமிடையில் போவதும் வருவதுமாக ஓடிய விசேட றெயில் வண்டியொன்றில் நான்கு நாட்களாக முழுசோவியத் மேலாண்மைப்பீடமும், செக் தலைமைப்பீடமும் ஜூலைமாதம் சந்தித்துப் பேசிய, பிரசித்தி பெற்ற சியேர்னா மகாநாட்டில், பிரஷ்னேவின முதலாவது கோரிக்கை, க்ரீகலைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவது என்பது. ஏனைய கோரிக்கைகளுக்கு முன்னர் இந்தக்கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டதாக, செக் தேசிய பேரவையின் தலைவர் ஜோசப் ஸ்மர்க்கோவ்ஸ்கி பின்னர் கூறியதன் பேரில், இத்தகவலை அறிய முடிகிறது. ஏனையகோரிக்கைகள் சமூக ஜனநாயகக் கட்சிக்குத் தடைவிதித்தல், வசந்தகாலத்தில் நீக்கப்பட்ட பத்திரிகைக்கட்டுப்பாட்டை மீள அறிமுகஞ்செய்தல் என்பன. இவற்றிற்கு செக் தலைவர்கள் இணங்க மறுத்ததினால், மூன்று வாரங்களுக்குபின் செக்கல்லோவாக்கியா மீதான படையெடுப்பு முறுக்கிவிடப்பட்டது.

சோவியத்தாங்கிகள் ப்ராக் நகரைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றபோது, செக் தலைமைப்பீடத்திற்கு என்ன நடந்தது என்பதனை, கட்சிச் செயலாளர் ஸ்டெனேக் ம்ளீனர் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமான தகவல்களை முழுமையாகத் தொகுத்து தந்ததன்பின் அதனை நாம் இப்பொழுது பெற்றிருக்கிறோம்.

கட்சித்தலைமையகத்திலுள்ள, டூப் செக்கின் அலுவலகத்தில் டூப் செக், க்ரீகல், ஸ்மர்க்கோவ்ஸ்கி ஆகியோர் கைதுசெய்யப்பட்டனர் ஓகஸ்ட் மாதம் 20ம் திகதி அதிகாலைமுதல் அடுத்தநாள்வரை துப்பாக்கி முனையில்

அவர்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். தனது உயிருக்கு உலைவைக்கப் பரெஷ்னெவ் விலை பேசியிருப்பதை அறிந்துவைத்திருந்த க்ரீகல், மௌனம் சாதித்தார். காலவரையின்றி அவர்கள் தடுத்துவைக்கப்படுவார்கள் என்று தெரிந்ததும், க்ரீகல் தான் நித்திரை செய்யும் நேரம் கடந்துவிட்டது என்று கூறி, தரையில் ஓர் இடத்தைத் துப்புரவு செய்து, அங்கேயே உடனடியாகப் படுத்துத் தூங்கினார். தனது சகபாடிகளைவிட மிகவும் கூடுதலாக வலியாற்றலைப் பத்திரப்படுத்தினார். அவர்களோ அதிர்ச்சியினாலும் களைப்பினாலும், குழப்பநிலை அடைந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

இறுதியில், இக்குழுவினரிடமிருந்து டூப் செக் பிரித்தெடுக்கப்பட்டார். மொஸ்கோவுக்கு அவர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டவிரிவான சூழல்களை, அவரே நேரடியாக என்றோ கூறவேண்டியவராகிறார். க்ரீகலும், ஸ்மர்கொவ்ஸ்கியும் விமானமார்க்கமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். முதலில் போலந்திலுள்ள லேக்னிகாவுக்கும், பின்னர் ரஷ்யாவிலுள்ள கார்ப்பத்தியன் உப்பிரிவுக்கும் கொண்டுசெல்லப்பட்டார்கள். க்ரீகலைத் தவிர ஏனையோர் மொஸ்கோவில் கூடினர். டூப் செக் இன்றி கலந்துரையாட மறுத்த செக் ஜனாதிபதி லுட்விக் ஸ்வொபோதா அங்கு இருந்தார். டூப் செக்கும் தனது மேலாண்மை பீடத்தினர் இன்றி உரையாட மறுத்தார்.

க்ரீகலும் மொஸ்கோவிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். ஆனால் அவருடைய கூட்டாளிகளிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு நிரந்தரக் கைதியாக வைக்கப்பட்டார். டூப் செக்கின் நெருங்கிய கூட்டாளிகளில், என்றும் வளைந்து கொடாதவர் க்ரீகலே என சோவியத்தினர் தெளிவாக இனங்கண்டனர். டூப் செக் தலைமையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட செக் மேலாண்மைப்பீடம் (மொஸ்கோவுக்கு வந்திறங்கியபோது டூப் செக் நிலைகுலைந்ததனால்) படையெடுப்பாளர்களுடன் புரிந்துணர்வு காட்டி நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு, க்ரீகல் உதவமாட்டார் என்ற கருத்தில் ஒருமித்துக் கொண்டார்கள் போலும். எதுவாயிருந்தாலும், தங்களுடன் அவர் சேரவேண்டுமென்று ஏனையோர் தீவிரமாக வாதிட்டதாகத் தெரியவில்லை.

தமது சீர்திருத்தங்களைக் கைவிட்டு, “சகோதரத்துவ உதவி” யை நல்கும் சோவியத்தினரினதும், வார்சா ஒப்பந்தத்தினரதும் உரிமையை ஏற்றுக்கொள்ள செக் மக்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டதன் மூலம், அப்பட்டமான பயங்கரவாதத்திற்கும், போலிப்பேச்சுவார்த்தைக்கும் உடன்பட்டவராக க்ரீகல் இருக்கவில்லை என்பது, அவர் ஒதுக்கிவைக்கப்படதிலிருந்து புலனாகிறது. தமது குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களில்

கைச்சாத்திடுதலே, சிதைவுண்ட தமது தேசத்திற்குத் தாம் செய்யக்கூடிய மிகச்சிறந்த உதவி என்றும், ப்ராசிற்குத் திரும்பிச் சென்று, அரசாங்க பொறப்புக்களை உண்மையாக அல்லாவிட்டாலும், தோற்றத்திலாகுதல் திரும்ப ஆரம்பிக்கவும் உதவக்கூடிய, ஒரேயொரு வழிவகை, இந்தக் கைச்சாத்திடலே என்று செக் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவராக எவ்வாறு முடிவுசெய்தனர் என்ற சோகக்கதையை, அங்கிருந்த ம்ளினர் எடுத்துக்கூறுகிறார். டூப்செக்கும், ம்ளினரும் மாத்திரமே கடைசிவரை பிடிவாதமாய் நின்றபின்னர், தமது சொந்தக் கூட்டாளிகளின் வலியுறுத்தல்களுக்கு இணங்கவேண்டியதாய் இருந்தது. தமக்கிருந்த அதிகாரத்தில் எஞ்சியுள்ள பகுதியைப் பத்திரப்படுத்துவதன்மூலம் மாத்திரமே, நியாயமான இடைவெளியின் பின், வீதிகளிலிருந்து தாங்கிகளை அகற்றவும் சீர்திருத்தங்களை மீண்டும் செயல்படுத்தவும் அவர்களால் நம்ப முடியுமென கூட்டாளிகள் வலியுறுத்தினர்.

உடன்படிக்கை முதற்குறிப்புக்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன. ரஷ்ய ஷம்பேன் மதுஅருந்தலுடன் சோவியத் செக்மக்களின் நித்திய நட்புறவு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. உருக்குலைந்த நிலையிலும் ஆனால் கருத்துமாறாத க்ரீகல், தமது தலைமைப் பீடக் கூட்டாளிகளுடன் மீண்டும் இணைந்துகொண்டார். அவர்கள் சரணடைந்துவிட்டார்கள் என்று சோவியத் மெய்க்காப்பாளர்கள் கூறியபோதிலும், அதனை அவர் நம்பமறுத்தார். இப்போது அவர்களே அதனை அவருக்கு விளக்கிக்கூறினார்கள். அதுவே அவர்களுக்கிருந்த ஒரே வழி என்றும், அதனைப் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லையென்றும், ஒரு கொம்யூனிஸ்ட் என்ற முறையில் அவர்களுடைய பெயர்களுடன் அவரது பெயரையும் சேர்த்துக்கொள்ளல் அவரது கடமையென்றும் அவர் கருதினார்.

தம்மைத்தாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதுடன் தமது நாட்டிலுள்ள ஆதரவாளர்களை அவர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்றும் க்ரீகல் அவர்களிடம் கூறினார். சோவியத் நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கி நாடுதிரும்புவதானால் அதன் கைப்பொம்மையாகிவிடுவார்கள் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். தமது சீர்திருத்தங்கள் அனைத்தையும் அகற்றி அதற்குப்பதிலாக, இசைக்கருவியை இயக்குபவர்களின் மெட்டுக்கு ஆடும் குரங்குகள் போன்றோரால் மறு பிரதிநிதித்துவஞ் செய்யப்படுவார்கள் என அவர் கூறினார். ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடுவதற்குப் பதிலாகத்தான் இறந்துவிடத் தயார் என்றும் க்ரீகல் கூறினார்.

க்ரீகல் மொஸ்கோவில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென ப்ரெஷ்னெவ் கட்டளையிட்டார். அவர் இல்லாமல் தான்

திருப்பிச் செல்ல டீப்செக் மறுத்ததனால், அவர்களுடன் சேர்ந்து விமானத்தில் செல்ல க்ரீக்லுக்கு இறுதியில் அனுமதிவழங்கப்பட்டது. டீப்செக்கின் நிர்வாகம் ஒவ்வொன்றாகச் சீர்திருத்தங்களை அகற்றத் தொடங்கியது. மேலாண்மைப் பீடத்திலிருந்து க்ரீக்ல் உடனடியாகவே நீக்கப்பட்டதுடன், தேசிய முன்னணியின் தலைவர் பதவியையும் இழந்தார். இந்தத்தேசிய முன்னணியிலிருந்து ரஷ்யர்கள் அவரை கண்டித்தொதுக்கவில்லை. செக் கூட்டாளிகளே செய்தனர். படையெடுப்பை உத்தியோகபூர்வமாக நியாயப்படுத்தும் இரகசிய உடன்படிக்கைக்கு எதிராக ஒக்டோபரில் வாக்களிக்கத் துணிவுகொண்ட தேசிய பேரவை உறுப்பினர் நால்வரில் ஒருவராக க்ரீக்ல் விளங்கினார். இறுதியாக அடுத்து வந்த மே மாதத்தில், கட்சி அங்கத்தவரத்திலிருந்து அவர் நீக்கப்பட்டார்.

க்ரீக்ல் கட்டியும் கூறியதுபோலவே, டீப்செக் புலிமீது சவாரிசெய்யத் தவறினார். புலியே அவரை உட்கொண்டது. ப்ராக் வசந்தத்தின் ஆக்கியோனும், அழித்தவனுமாகிய அவர் ஏறத்தாழ 20 வருடங்களாக அநாமதேயமானார். க்ரீக்லுக்கு வீட்டுக்குவெளியே செல்லமுடியாத சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோதிலும் அவரை மெளனியாக்க முடியவில்லை. 1977 ஆம் ஆண்டின் புதிய மனித உரிமைகள் சாசனத்தின் மூலவிசைகளில் அவரும் ஒருவர். அதன் மூலம், 1968க்கும் 1989க்கும் இடையில் இயங்கிய சீர்திருத்தாளர்களுக்கிடையிலான நேரடி இணைப்பாக க்ரீக்ல் விளங்கினார்.

ப்ராண்டிசெக் க்ரீக்ல், 1979ல் காலமானார். மரபுபூர்வமாக அவரை நல்லடக்கம் செய்ய அரசு பொலிசார் மறுத்தனர். ஆயினும் 1990ல் தமது நாட்டை மறுசீரமைக்க முற்பட்டவர்களுக்கு அவருடைய ஆவி ஆணித் தரமான செய்தியொன்றைத் தந்துள்ளது. 1968ல் சரணாகதி தவிர்க்க முடியாததொன்றல்ல. நம்பிக்கைத் துரோகத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். கௌரவம், துணிவு, எதிர்ப்பு ஆகியவற்றைத் திரட்டி முனைந்திருக்கலாம்.

க்ரீக்லின் வழியே டீப்செக் நடந்திருந்தால், ப்ராக்கில் நேரடி இராணுவ ஆட்சியை சோவியத்யூனியன் திணித்திருக்கலாம் எனச் சிலர் கூறக்கூடும். ஆயினும் 1990ல் எழும் புதிய மனப்பாங்கின் இசையொலிகளே மிகவும் நம்பிக்கையூட்டுவதாக இருக்கின்றன. டீப்செக் முயன்று, தோல்விகண்ட ஒருவராக, மதிக்கப்பட்டு அவருக்கு அன்பும், மரியாதையுங்காட்டப்படலாம். ஆனால் தானே கொண்டுவந்த சீர்திருத்தங்களைச் சீர்குலைக்க மறுத்த, சரணாகதியடைய மறுத்த, மெளனியாக இருக்க மறுத்த ஒருவராக, க்ரீக்ல் நினைவு கூரப்படுவார். டீப்சேக்கின்

பரம்பரையினர் மீது என்றும் குற்றம் சுமத்தும் ஒருவராக, அவர் இருந்து வருவார். வசீலாவ் ஹேவல் ஜனாதிபதி, டூப்செக் தலைவர். ஆயினும் புதிய செக்கஸ்லோவாக்கியாவின் புரவல நாயகனாக ப்ராண்டிசெக் க்ரீகலே திகழ்வார்.

ப்ராண்டிசெக் க்ரீகல்
பிராக், 1979

நன்றி நவிலல்

“அலையைத் திசை திருப்புதல்:” “மத்திய அமெரிக்காவில் யு. எஸ். தலையீடும் சமாதானப் போராட்டமும்” என்ற நோம் கெஹாம்ஸ்கி எழுதிய நூலில் (பொஸ்டன்: சவுத் என்ட் பிரெஸ், 1985) வெளிவந்தது. நூலாசிரியரின் அனுமதியுடன் இங்கு இடம்பெறுகின்றது. ஸோலி ஜே. ஸோரப்ஜி எழுதிய கட்டுரையான “சசித்து நடக்கும் மனப்பாங்கு மாற்றுக் கருத்துக்கான உரிமையைப் பாதுகாக்கும் இந்திய நீதிமன்றங்களின் பெருமைமிகு சாதனை” முதலில் “இந்தியன் எக்ஸ்பிரீசில்” (புதுடில்லி) 1994 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 28ஆம் திகதி இதழில் வெளியாகியது. கட்டுரை ஆசிரியரின் அனுமதியுடன் இங்கு இடம்பெறுகின்றது. ஷெஸ்லோ மிலோஸ் நிகழ்த்திய நொபேல் பரிசு சொற்பொழிவிலிருந்து (நொபேல் நிதியேற்பாட்டு நிலையம், 1980 அனுமதியுடன்) பிரித்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. டேவிட் பூல்டன் எழுதிய கட்டுரை, கட்டுரை ஆசிரியருடையதும், 1990 ஜனவரி 11ஆந் திகதி த ரெப்ப்யூசெனிக் என்ற தலைப்பில் முதலில் பிரசுரித்த த விஸ்னர் (லண்டன் யூ.கே) இனதும் அனுமதியைப் பெற்றுள்ளது.

முகப்புப் படம் ரஸல் லீ எடுத்தது. லைப்ரரி ஒப் கொங்ரஸ், வொஷிங்டன் டி.சி அமெரிக்கா (பதிவு:இல.எல்ஸி-யூஎஸ் எப் 34-72325-டி) அனுமதியுடன் மறுபிரசுரஞ் செய்யப்படுகிறது. நீதிபதி ரொபர்ட் ஏச். ஜாக்ஸனின் நிழற்படம், லைப்ரரி ஒப் கொங்ரஸ் வொஷிங்டன் டி.சி. யூஎஸ்ஏ (பதிவு எண் எல்ஸி-யூ எஸ் இஸட் 62-34072)ன் அனுமதியுடன் தோற்றமளிக்கின்றது. ஜ.உ.பா.இயக்கத்தின் சிறப்புச்சின்னம் பின் அட்டையில் தருபவர் ரிச்சேர்ட் கேப்ரியல் மாற்றுக் கருத்து வரிசையில் இந்த இதழுக்கு கட்டுரைகள் எழுதியமைக்காக ஸ்டீபன் நெஃப், மரிஆன் செமேல் ஆகியோருக்கு ஜ.உ.பா.இயக்கம் நன்றி கூறுகிறது. இந்த வெளியீட்டுத் திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து செயல்முறை ஆதரவைத்தருவதுடன் இந்த இதழுக்கான நிழற்படங்களைத் தந்தமைக்காக ஏஷியா வொட்ச்சைச் சேர்ந்த ஜெனைன் குத்ரிக்கு ஜ.உ.பா.இயக்கம் மீண்டும் நன்றி சொல்கிறது. இவ்வெளியீட்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது பிரதம தொகுப்பாளராகவும், ஆராச்சியாளராகவும் புணிபுரிந்ததுடன், இந்த இதழில் பலகட்டுரைகளை சேர்க்கும்படி பரிந்துரைத்தவருமான மார்க் தொம்ஸனுக்கும் ஜ.உ.பா.இயக்கம் நன்றியுடைத்து.

ஊக்குவிப்பளித்து இவ்வேலைத்திட்டத்திற்கு நடைமுறை ஆதரவைத் தந்தமைக்காக INDEX on Censorship நிறுவனத்துக்கு தனது நன்றியை ஜ.உ.பா.இயக்கம் மீண்டும் குறிப்பிடுகின்றது.

இத்தொடரின் தொகுப்பு தொடர்ந்துகொண்டே போகும்.
ஆலோசனைகள், கருத்துகள், மூலவாக்கியங்கள்,
ஒவியங்கள், புனைப்படங்கள் வரைவுச்சித்திரங்கள்,
கேலிச்சித்திரங்கள் ஆகியனவும் வேறுபங்களிப்புகளும்
வாசகர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படும்.

மாற்றுக்கருத்து
31, சார்ள்ஸ் இடம்
கொழும்பு 3

**மாற்றுக்கருத்து மதிப்பு வரிசையில் முன்னைய இதழ்கள்
உங்களிடம் உள்ளனவா?**

19ம் நூற்றாண்டு மருத்துவ நிபுணர் ஜோன் ஸ்நோ வாந்திபேதி பரவுவதைத் தடுக்க ஆற்றிய ஆராய்ச்சிப்பணி, தீமைக்கெதிராகக் குரலெழுப்பிய ஷேக்ஸ்பியரின் லியர் மன்னர் நாடகத்தில் வரும் ஏழைச்சேவகன், தானே தனக்குள் சிந்திப்பதின் முக்கியத்துவம் பற்றிய கௌதம புத்தரின் மதிநுட்பஞ்செறிந்த அறிவுரை - இவையனைத்தும் மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 1 இல் அடங்கியுள்ளது. ஜனநாயகம் பற்றி ஈ.எம்..பொஸ்டர், (1937). பேச்சுச் சுதந்திரம் பற்றி நீதியரசர் லூயி பிரண்டைஸ் (1927), ஆதாம் மிச்சுனிக் சிறைச்சாலைக் கடிதங்கள் (1983) இவ்வெளியீட்டை அணிசெய்கின்றன. இதற்கென 1992ல் ஸ்டீவன் ஸ்பெண்டர் முன்னிருந்த சோவியத் யூனியன், சிழக்கு ஐரோப்பா ஆகிய நாடுகளில் ஜனநாயகம் வருங்காலம் பற்றித் தமது ஆதங்கத்தை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். ஐ.உ.பா.இ முன்னுரை வழங்கியுள்ளது.

மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 2 இல் கலிலியோ கலிலி 17ம் நூற்றாண்டில் அண்டத்தின் மத்தி சூரியன்தான் பூமியல்ல என்று வாதிட்டதினால் கத்தோலிக்க திருச்சபையினருடன் மோதிக் கொண்டதை வர்ணிக்கிறது இந்த வாக்குவாதம் 1992 ஆம் ஆண்டுவரையும் உத்தியோக பூர்வமாக முடிவடையவில்லை அத்துடன் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு குடியியல் சுதந்திரத்தின் அர்த்தம் என்பது பற்றியும் 19ம் நூற்றாண்டு தத்துவஞானி ஜோன் ஸ்ருவேட் மில் தனித்துவம் பற்றியும் எழுதியவை இடம் பெறுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல மாக்ஸிஸ்ட் இயக்கத்தின் தலை சிறந்த பெண்போராளி நோசா லக்சம்பேர்க் சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பது பற்றியும், நோபேட் மச்சின் சமகால சிந்தனைகள் மார்க் ட்வெயின் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக உருக்கமாக குறிப்பிடும் அழியாப் புகழ் கொண்ட கக்கல்பெரி ∴ பின்னின் துணிகரச் செயல்கள் என்னும் நூலில் வரும் கூற்றையும், இத்தொகுதியில் காணலாம்.

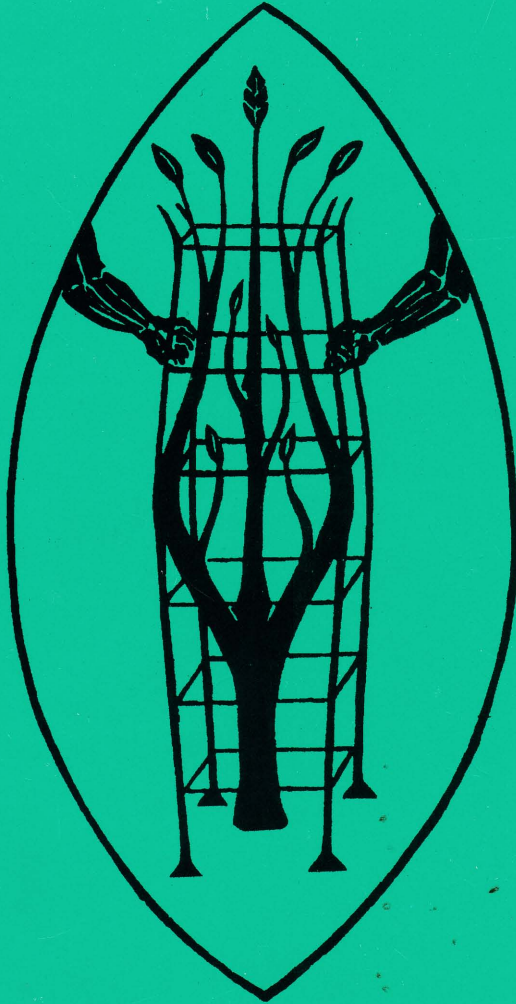
மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 3 இல் வெள்ளை ரோஜா துண்டுப் பிரசுரங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சிலபகுதிகள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. நாந்ஷி ஆட்சிக்கெதிராக தமது நாட்டுமக்கள் கிளர்ந்தெழு அசமங்கப்போக்கை பகிர்ந்துகொள்ள மறுத்தவர்களும் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்தவர்களுமான சிறு குழுவினர் தொடர்பானவை. பின்னணி வரலாற்றுக் குறிப்பு ஒன்று 2 ஆம் உலக யுத்தத்துக்கு முன்னர் ஹிட்லரும் நாந்ஸ் கட்சியும் ஜெர்மனியில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது பற்றிக் கூறுகிறது. சுதந்திர சிந்தனைக்கெதிரான தடைகள் சிலவற்றை பேட்ரண்ட் ரஸல் ஆராய்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து பர்மிய சமுதாயத்தை களங்கப்படுத்தும் அச்சத்தின் தாக்கத்தை ஒளச்சன் சூ கீ அலசி கருத்து வேறுபாட்டு உரிமையை அங்கீகரிக்கும் ஜனநாயக குணவியல்குகளினின்றும் அது வேறு படுவதை காட்டுகிறார். அரசியல் சீர்திருத்தம்ஈ அறிவியல், ஜனநாயகம் ஆகியன தொடர்பாக சீன விஞ்ஞானி அவாங் லிசியின் கூற்றுக்கள் தரப்படுகின்றன. எந்தச் சமுதாயத்திலும், ஆரோக்கியமான பண்பாடு நிலவுவதற்கு பல்வேறு குரல்கள் ஒலிக்கவேண்டிய அவசியத்தை ரேமண்ட் வில்லியம்ஸ் சுட்டிக்காட்டுகிறார். 19 ஆம் நூற்றாண்டு சீர்திருத்தவாதியும், அடிமை எதிர்ப்புப் போராளியுமான வெண்டல்

பிலிப்ஸின் சொற்பொழிவுகளிலிருந்து தெரிந்தெடுத்த கூற்றுக்கள் இந்த இதழை நிறைவுசெய்கின்றன. இந்தக் கருத்துக்கள் ஆசியாவுக்கு எவ்வளவு தூரம் பொருந்துமோ அவ்வளவு தூரம், உலகின் எந்தப் பகுதிக்கும் பெருந்துமென ஜ.உ.பா. இயக்கத்தின் அறிமுகம் காட்டுகிறது.

எமது மாற்றுக்கருத்தின் மதிப்பு 5 இல் உலகை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிய நைஜீரியாவைச் சேர்ந்த மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட சமூக ஆர்வலர் கென் சரோ-வைவா வின் கவிதைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் மண்டேலாவின் வழக்கறிஞர் பிராம் பிஸ்ஷர் கைதிக்கூண்டிலிருந்து ஆற்றிய சொற்பொழிவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவருக்கு பின்னர் ஆயுள்கால தண்டனை வழங்கப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். மற்றும் சீனாவின் மனிதவுரிமை ஆர்வலர் வேய் ஜிங்ஷாங் இன் நீதிமன்ற செயற்பாடுகளின் சாற்றுக்கள் சிலவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. செக்கோஸ்லோவாக்கியாவைச் சேர்ந்த வக்லவ் ஹுவெல் 1983 இல் சிறையிலிருந்து மீண்டபோது விடுத்த அறிக்கையும் தரப்பட்டுள்ளது. மிலிந்தவின் கேள்விகள் என்ற பாலி மொழியில் உரைக்கப்பட்ட புராதன அரசர்களால் போற்றப்படும் கேள்வி பதில் கட்டுரையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சனாமி எப்படி ஏற்படுகின்றது என கட்டுரை வரைந்து அதனால் அந்நேரம் ஏளனப்படுத்தப்பட்டு தற்காலத்தில் கருத்தாய்வுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஞ்ஞானி அல்பிரட் வேக்னரின் கட்டுரையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மாற்றுக்கருத்திற்கான உரிமை பற்றி புரொநொவ்ஸ்கி மற்றும் மஸ்லிஷ் வின் கட்டுரையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஹான்ஸ் கிறிஸ்தியன் அன்டர்சனின் பேரரசனின் புத்தாடைகள் என்ற கட்டுரையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முடிவாக எமது ஸ்தாபர்களில் ஒருவரான சார்ள்ஸ் அபேசேகர வின் (1926-1998) கட்டுரைகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றில், பிறர் உரிமைக்காக முதல் முறையாக குரல் கொடுத்த பொது இயக்கம் எது? நீங்கள், தற்போது எம்மால் தயார்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் | மாற்றுக் கருத்தின் மதிப்பு 6 வது இதழை வாசித்து இதைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளலாம். நீங்கள் இதன் பிரதிகளையோ அல்லது மேலும் வர இருக்கும் எதிர்கால பிரதிகளையோ பெற விரும்பின் எங்களுக்கு அறியத்தாருங்கள்.

இதனை ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் ஞ்ஞயு புஸ்தகக் கடை 12, சலைமன் டெறஸ், கொழும்பு 5 ல் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தபால் கட்டளை மூலம் ஜ.உ.பா.இ. த்தில் பொற்றுக் கொள்ளலாம். மேலதிக விபரங்களுக்கு மின்னஞ்சல்: உளையெனளுடளை.உழஅ அல்லது 31 சார்ள்ஸ் பிளேஸ், கொழும்பு - 3 சிறீ லங்கா க்கு எழுதவும். பிரதி ஓன்று ரூபா 50.00

ISBN 955-9277-03-0

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | eavanaham.org

Printed by Karunaratne & Sons Ltd.